

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/61,

annettu 10 päivänä lokakuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 460 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 2007 puhjenneen finanssikriisin alkuvaiheessa monilla luottolaitoksilla oli suuria vaikeuksia, koska ne olivat lyöneet laimin likviditeettiriskin huolellisen hallinnan, vaikka ne olivat pitäneet pääoman määrät riittävinä. Eräät luottolaitokset ajautuivat liian riippuvaisiksi lyhytaikaisesta rahoituksesta, joka tyrehtyi nopeasti kriisin alettua. Ne altistuivat likviditeettivaatimuksille, koska niillä ei ollut riittävästi likvidejä varoja pystyäköseen vastaamaan varojen nostopyyntöihin (likviditeetin ulosvirtaukseen) taloudellisesti kireinä aikoina. Luottolaitokset joutuivat realisoimaan varoja pakkomyynissä, mikä johti itseään vahvistavaan hintojen laskukierteeseen ja markkinoiden luottamuksen puuttumiseen, mikä puolestaan sai aikaan vakavaraisuuskriisin. Monista luottolaitoksista tuli lopulta liian riippuvaisia keskuspankkien tarjoamasta likviditeetistä, ja niille jouduttiin lopulta myöntämään pankkitukea, johon käytettiin valtavia määriä julkisia varoja. Tämä oli selvä osoitus siitä, että oli tarpeen kehittää yksityiskohtainen maksuvalmiusvaatimus, jonka tavoitteena olisi oltava tämän riskin välttäminen vähentämällä luottolaitosten riippuvaisuutta lyhytaikaisesta rahoituksesta ja keskuspankkien tarjoamasta likviditeetistä parantamalla niiden kykyä suoriutua äkillisistä maksuvalmiushäiriöistä.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdassa säädetään luottolaitoksia koskevasta maksuvalmiusvaatimuksesta, joka on muotoiltu yleisluontoisesti siten, että laitoksilla on oltava ”likvidejä varoja määrä, jonka arvojen summa kattaa likviditeetin ulosvirtaukset vähennettynä likviditeetin sisäänvirtauksilla”. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan nojalla komissiolle siirretään valta määrittää yksityiskohtaisesti maksuvalmiusvaatimus ja olosuhteet, joissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä luottolaitoksille täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot luottolaitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 johdanto-osan 101 kappaleen mukaisesti sääntöjen olisi oltava vertailtavissa maksuvalmiusvaatimuksen kanssa sellaisena kuin se on esitetty Baselin pankkivalvontakomitean, jäljempänä ’BCBS’, likviditeettiriskin mittaamista, standardeja ja valvontaa koskevassa lopullisessa kansainvälisessä kehyksessä, unionin ja kansalliset erityispiirteet huomioon ottaen. Ennen kuin maksuvalmiusvaatimus pannaan kokonaisuudessaan täytäntöön 1 päivänä tammikuuta 2018 jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa luottolaitoksiin maksuvalmiusvaatimusta, joka on enintään 100 prosenttia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (3) Olisi annettava BCBS:n maksuvalmiusstandardien mukaiset säännöt, joissa maksuvalmiusvaatimus määritellään luottolaitoksen likvidien varojen varannon ja sen likviditeetin nettoulosvirtausten väliseksi suhteeksi

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

30 kalenteripäivän stressikauden aikana. Likviditeetin nettoulosvirtaukset olisi laskettava vähentämällä luottolaitoksen likviditeetin sisäänvirtaukset sen likviditeetin ulosvirtauksista. Maksuvalmiusvaatimus olisi ilmaistava prosenttiosuutena, ja sille olisi vahvistettava 100 prosentin vähimmäistaso sen jälkeen, kun maksuvalmiusvaatimus on pantu kokonaisuudessaan täytöntöön, mikä on osoitus siitä, että luottolaitoksella on riittävästi likvidejä varoja likviditeetin nettoulosvirtaustensa kattamiseen 30 päivän stressikauden aikana. Stressikauden aikana luottolaitoksen olisi voitava muuntaa likvidit varansa nopeasti käteiseksi joutumatta turvautumaan keskuspankin tarjoamaan likviditeettiin tai julkisiin varoihin, minkä seurauksena luottolaitoksen maksuvalmius voi heiketä tilapäisesti alle 100 prosenttiin. Jos tilanne on tämä tai todennäköisesti muuttuu milloin tahansa tällaiseksi, luottolaitosten olisi noudatettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 414 artiklassa säädettyjä erityisvaatimuksia, joiden mukaan niiden on palautettava maksuvalmiutensa mahdollisimman pian vähimmäistasolle.

- (4) Ainoastaan vapaasti siirrettävissä olevat varat, jotka voidaan muuntaa nopeasti käteiseksi yksityisillä markkinoilla lyhyessä ajassa ja ilman merkittävää arvonmenetystä, olisi määriteltävä luottolaitosten maksuvalmiuspuskureihin sisältyviksi likvideiksi varoiksi. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan ja BCBS:n laatiman likvidien varojen luokituksen mukaisesti asianmukaisissa säännöissä olisi erotettava toisistaan varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea, eli tason 1 varat, sekä varat, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea, eli tason 2 varat. Viimeksi mainitut varat olisi jaettava edelleen tasojen 2A ja 2B varoihin. Luottolaitosten olisi pidettävä riittävän monipuolista likvidien varojen varantoa ottaen huomioon niiden likvidiys ja luottoluokka. Tämän vuoksi kuhunkin tasoon ja alatasoon olisi sovellettava arvonleikkauksia koskevia erityisvaatimuksia ja kokonaispuskuria koskevia rajoja, ja tarvittaessa olisi sovellettava tasojen tai alatasojen sekä samalle tasolle tai alatasolle kuuluvien likvidien varojen luokkien välillä eriytettyjä vaatimuksia, joiden olisi oltava sitä tiukempia mitä alhaisempi varojen likvidiysluokitus on.
- (5) Likvideihin varoihin olisi sovellettava tiettyjä yleisiä ja toiminnallisia vaatimuksia sen varmistamiseksi, että ne voidaan muuntaa käteiseksi lyhyessä ajassa, tarvittaessa määrättyihin tason 1 varoihin sovellettavin poikkeuksin. Näissä vaatimuksissa olisi täsmennettävä, että likvidit varat olisi pidettävä vapaina kaikista esteistä, jotka estävät niiden myynnin, niiden olisi oltava helposti arvostettavissa ja listattuina virallisesti hyväksyttyyn pörssiin tai kaupankäynnin kohteena aktiivisilla myynti- tai takaisinostomarkkinoilla. Vaatimuksilla olisi myös varmistettava, että likvidit varat ovat aina luottolaitoksen maksuvalmiuden hallintatoiminnon saatavilla ja valvonnassa ja että maksuvalmiuspuskurin sisältämät varat hajautetaan asianmukaisesti. Hajautus on tärkeää sen varmistamiseksi, että luottolaitoksen kyky realisoida nopeasti likvidejä varoja ilman merkittävää arvonmenetystä ei vaarannu sen vuoksi, että kyseiset varat ovat alttiina yhteiselle riskitekijälle. Luottolaitoksia olisi myös vaadittava varmistamaan, että niiden likvidit varat ovat samassa valuutassa kuin niiden likviditeetin nettoulosvirtaukset sen estämiseksi, että liiallinen valuuttaepätasapaino vaarantaa niiden kyvyn käyttää maksuvalmiuspuskuria tietyn valuutan määräisten likviditeetin ulosvirtausten kattamiseen stressikauden aikana.
- (6) Niiden suositusten mukaisesti, jotka Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV', on antanut 20 päivänä joulukuuta 2013 asetuksen (EU) N:o 575/2013 509 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti laatimassaan kertomuksessa, kaikille jäsenvaltioiden ja niiden keskuspankkien liikkeeseenlaskemien tai takaamien joukkolainojen tyypeille olisi annettava tason 1 asema. Kuten EPV totesi, eri jäsenvaltioiden välisen syrjinnän vastustamiselle on vankkoja toiminnan vakauden valvontaan liittyviä perusteita, koska joidenkin valtion joukkolainojen jättämisellä tason 1 ulkopuolelle luotaisiin kannustimia sijoittaa muihin valtion joukkolainoihin unionissa, mikä johtaisi sisämarkkinoiden pirstoutumiseen ja kasvattaisi riskiä kriisin leviämisestä luottolaitosten ja niiden joukkolainojen välillä ("pankkien ja valtioiden välinen yhteys"). Kolmansien maiden osalta tason 1 asema olisi annettava saamisille keskuspankeilta ja valtioilta, joille annetaan 0 prosentin riskipaino asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston luottoriskisääntöjen mukaisesti, kuten BCBS:n standardissa määrätään. Saamisille aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta sekä julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta olisi annettava tason 1 asema vain silloin, kun niitä kohdellaan samoin kuin saamia kyseisen valtion keskushallinnolta, joihin sovelletaan 0 prosentin riskipainoa samojen luottoriskisääntöjen mukaisesti. Sama asema olisi annettava saamisille sellaisilta kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta, joilla on 0 prosentin riskipaino. Kun otetaan huomioon, että kyseisillä varoilla on erittäin korkea likvidiys ja luottoluokka, luottolaitosten olisi sallittava pitää niitä varannoissaan rajoituksetta eikä niihin pitäisi soveltaa arvonleikkaus- tai hajautusvaatimusta.
- (7) Luottolaitosten liikkeeseenlaskemia varoja ei yleensä pitäisi hyväksyä likvideiksi varoiksi, mutta jäsenvaltioiden tukemiin pankkivaroihin, kuten edistämislainanantajiin ja valtio-omisteisiin lainanantajiin sekä yksityisiin pankkivaroihin, joilla on erillinen valtiontakaus, olisi sovellettava tason 1 kohtelua. Viimeksi mainitut ovat perua finanssikriisistä, ja ne olisi poistettava vähitellen käytöstä, minkä vuoksi vain sellaiset pankkivarat, joilla on ennen 30 päivää kesäkuuta 2014 myönnetty tai sidottu valtiontakaus, olisi hyväksyttävä likvideiksi varoiksi. Myös tiettyjen jäsenvaltioiden määrättyjen omaisuudenhoitovirastojen liikkeeseenlaskemia etuoikeusasemaltaan parhaita

joukkovelkakirjoja olisi kohdeltava tason 1 varoina niiden vaatimusten mukaisesti, joita sovelletaan saamiin kyseisen jäsenvaltion keskushallinnolta, mutta vain määräjän.

- (8) Katetut joukkolainat ovat luottolaitosten liikkeeseenlaskemia vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, joiden vakuutena on katepooli, jonka varat ovat tyypillisesti kiinneluottoja tai julkisen sektorin velkaa, jolloin sijoittajien saatavat ovat etuoikeutettuja maksukyvyttömyystilanteessa. Niiden antamat vakuudet ja tietyt lisäturvaominaisuudet, kuten liikkeeseenlaskijalle asetettu vaatimus korvata järjestämättömät saamiset katepoolissa joukkolainojen pariarvon ylittävän arvon mukaan ("asset coverage" -vaatimus), ovat osaltaan tehneet katetuista joukkolainoista suhteellisen vähäriskisiä, tuottavia rahoitusvälineitä, joilla on keskeinen asema useimpien jäsenvaltioiden kiinneluottomarkkinoiden rahoittajina. Tietyissä jäsenvaltioissa liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku ylittää liikkeessä olevien valtion joukkolainojen määrän. Erityisesti tietyt luottoluokkaan 1 kuuluvat katetut joukkolainat tuottivat erinomaisia maksuvalmiustuloksia EPV:n kertomuksessaan analysoimalla jaksolla 1 päivän tammikuuta 2008 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 välisenä aikana. EPV suositti kuitenkin näiden katettujen joukkolainojen kohtelua tason 2A varoina BCBS:n standardien mukaisesti. Ottaen huomioon edellä esitetyt näkemykset näiden joukkolainojen luottoluokasta, likvidiyydestä ja asemasta unionin rahoitusmarkkinoilla näitä luottoluokkaan 1 kuuluvia katettuja joukkolainoja on aiheellista kohdella tason 1 varoina. Jotta voidaan välttää liialliset keskittyneisyysriskit, maksuvalmiuspuskurissa olevien luottoluokkaan 1 kuuluvien katettujen joukkolainojen olisi erottava muista tason 1 varoista siinä, että niiden osuuden kokonaispuskurista olisi oltava enintään 70 prosenttia ja niihin olisi sovellettava vähintään 7 prosentin arvonneikkausta ja hajautusvaatimusta.
- (9) Luottoluokkaan 2 kuuluvat katetut joukkolainat olisi hyväksyttävä tason 2A varoiksi soveltaen samaa enimmäismäärää (40 prosenttia) ja arvonneikkausta (15 prosenttia) kuin muihin tälle tasolle kuuluviin likvideihin varoihin. Tätä voidaan perustella saatavilla olevien markkinatietojen perusteella, jotka osoittavat, että luottoluokkaan 2 kuuluvat katetut joukkolainat osoittivat suurempaa likvidiyyttä kuin muut niihin verrattavissa olevat tasojen 2A ja 2B varat, kuten luottoluokkaan 1 kuuluvat asuntolainavakuudelliset arvopaperit. Lisäksi mahdollisuus hyväksyä nämä katetut joukkolainat maksuvalmiuspuskuriin edistäisi puskurissa käytettävissä olevien varojen poolin hajautusta ja estäisi perusteettoman syrjinnän sekä tavanomaista jyrkemmät vaikutukset niiden ja luottoluokkaan 1 kuuluvien katettujen joukkolainojen välillä. Olisi kuitenkin huomattava, että merkittävä osa näistä katetuista joukkolainoista siirtyi luottoluokkaan 2 sen jäsenvaltion luottoluokituksen heikkenemisen vuoksi, johon niiden liikkeeseenlaskija oli sijoittautunut. Tämä heijastaa luottoluokituslaitosten käyttämiin menetelmiin tyypillisesti sisältyvää maakohtaista ylärajaa, jonka mukaan rahoitusvälineiden luottoluokitus ei voi ylittää tiettyä kyseisen julkisyhteisön luottoluokitukseen liittyvää tasoa. Tämän vuoksi maakohtaiset ylärajat estivät kyseisissä jäsenvaltioissa liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen luokittelamisen luottoluokkaan 1 riippumatta niiden luottoluokasta, mikä puolestaan heikensi niiden likvidiyyttä verrattuna vastaavanlaatuisiin katettuihin joukkolainoihin, jotka laskettiin liikkeeseen jäsenvaltioissa, joiden luokitusta ei alennettu. Unionin rahoitusmarkkinat ovat muuttuneet tästä syystä yhä hajanaisemmiksi, mikä korostaa tarvetta löytää asianmukainen vaihtoehto ulkoisille luottoluokituksille yhtenä vakavaraisuuden valvontaa koskevista perusteista, joita käytetään katettujen joukkolainojen ja muiden varojen luokkien likvidiiden ja luottoriskin luokittelussa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 (⁽¹⁾) 39 b artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen, jossa vahvistetaan vaihtoehtoiset keinot luottoluokituksille, jotta unionin oikeudesta voitaisiin poistaa unionin kaikki viittaukset luottoluokituksiin sääntelytarkoituksissa 1 päivään tammikuuta 2020 mennessä.
- (10) Omaisuusvakuudellisten arvopapereiden osalta EPV on suositannut omien empiiristen havaintojensa ja BCBS:n standardin mukaisesti, että vain luottoluokkaan 1 kuuluvat asuntolainavakuudelliset arvopaperit hyväksytään tason 2B varoiksi, joihin sovelletaan 25 prosentin arvonneikkausta. Myös tästä suosituksesta on aiheellista poiketa laajentamalla tason 2B varoihin hyväksyttävät varat tiettyihin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin, joiden vakuutena on muita varoja. Laajempi hyväksyttävien omaisuuserien alaluokkien valikoima lisäisi hajautusta maksuvalmiuspuskurissa ja helpottaisi reaalityökalouden rahoittamista. Koska saatavilla olevat markkinatiedot osoittavat lisäksi, että omaisuusvakuudellisten arvopapereiden ja muiden likvidien varojen, kuten valtion joukkolainojen, välinen korrelaatio on alhainen, pankkien ja valtioiden välinen yhteys heikentyisi ja sisämarkkinoiden pirstaleisuus vähenisi. On myös näyttöä siitä, että sijoittajilla on epävakaiden finanssimarkkinoiden jaksoilla taipumusta "hamstrata" laadukkaita omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden painotettu keskimääräinen elinaika on lyhyt ja takaisinmaksettavat määrät suuria, koska ne voidaan muuntaa käteiseksi nopeasti ja ne muodostavat turvallisen likviditeettilähteen. Tämä koskee erityisesti omaisuusvakuudellisia arvopapereita, joiden vakuutena on moottoriajoneuvolaina tai -leasingsopimus (autolainavakuudelliset

(⁽¹⁾) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

arvopaperit), sillä niiden hintavolatiliteetti ja keskimääräiset spreadit olivat verrattavissa asuntolainavakuudellisiin arvopapereihin vuosina 2007–2012. Myös tiettyjen kuluttajaluottovakuudellisten arvopapereiden, kuten luottokorttien, pääluokkien likvidiys oli yhtä hyvä. Sellaisten omaisuusvakuudellisten arvopapereiden salliminen, joiden vakuutena on reaali talouden varoja, kuten edellä mainittuja varoja ja lainoja pk-yrityksille, salliminen voisi tukea talouskasvua, sillä se antaisi sijoittajille myönteisen signaalin näistä varoista. Asianmukaisissa säännöissä olisi sen vuoksi hyväksyttävä tason 2B varoiksi paitsi asuntolainavakuudelliset arvopaperit, myös arvopaperit, joiden vakuutena on autolaina, kuluttajaluotto tai pk-yrityslaina. Maksuvalmiuspuskurin luotettavuuden ja toimivuuden säilyttämiseksi kyseisten arvopapereiden hyväksymiselle olisi kuitenkin asetettava tiettyjä laatuvaatimuksia, jotka ovat yhdenmukaiset yksinkertaisiin, läpinäkyviin ja standardoituihin arvopaperistamisiin muussa finanssialan lainsäädännössä sovellettavien kriteerien kanssa. Erityisesti asuntolainavakuudellisia arvopapereita koskeviin laatuvaatimuksiin olisi sisällytettävä vaatimus tiettyjen luototusasteiden tai lainojen ja tulojen suhteiden noudattamisesta; kyseistä vaatimusta ei kuitenkaan pitäisi soveltaa asuntolainavakuudellisiin arvopapereihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisen alkamispäivää. Jotta voidaan ottaa huomioon se, että niiden omaisuusvakuudellisten arvopapereiden likvidiys, joiden vakuutena on kuluttajaluotto tai pk-yrityslaina, ei ole yhtä korkea kuin asuntolaina- ja autolainavakuudellisten arvopapereiden, ensiksi mainittuihin arvopapereihin olisi sovellettava suurempaa (35 prosentin) arvonneikkausta. Kaikkiin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin olisi sovellettava muiden tason 2B varojen tavoin yleistä vaatimusta, jonka mukaan niiden osuus maksuvalmiuspuskurista voi olla enintään 15 prosenttia, ja lisäksi hajautusvaatimusta.

- (11) Muiden tasoille 2A ja 2B kuuluvien varojen luokitusta, vaatimuksia, enimmäismääriä ja arvonneikkauksia koskevien sääntöjen olisi noudatettava tiiviisti BCBS:n ja EPV:n suosituksia. Osakkeita ja osuuksia yhteissijoitusyrityksissä olisi toisaalta kohdeltava likvideinä varoina, jotka kuuluvat samalle tasolle ja samaan luokkaan kuin yhteissijoitusyrityksen kohde-etuudet.
- (12) Maksuvalmiusvaatimuksen määrittämisessä on myös aiheellista ottaa huomioon maksuvalmiuden keskitetty hallinta osuuskuntien ja laitosten suojajärjestelmäverkostoissa, joissa keskuslaitoksen tai -elimen asema vastaa keskuspankin asemaa, koska verkoston jäsenillä ei yleensä ole suoraa pääsyä keskuspankkiin. Asianmukaisissa säännöissä olisi sen vuoksi hyväksyttävä likvideiksi varoiksi vaadittaessa maksettavat talletukset, jotka verkoston jäsenet ovat tehneet keskuslaitokseen, ja muu maksuvalmiusrahoitus, jota verkoston jäsenet voivat saada keskuslaitokselta. Talletuksiin, joita ei voida pitää likvideinä varoina, olisi sovellettava etuoikeutettuja ulosvirtausasteita, joita voidaan soveltaa toiminnallisiin talletuksiin.
- (13) Stabiilien vähittäistalletusten ulosvirtausasteen olisi vastattava oletusarvona olevaa 5 prosentin tasoa, mutta kaikille luottolaitoksille, jotka kuuluvat talletusten vakuusjärjestelmään tietyt tiukat kriteerit täyttävässä jäsenvaltiossa, olisi sallittava etuoikeutettu 3 prosentin ulosvirtausaste. Ensiksi olisi otettava huomioon se, ovatko jäsenvaltiot panneet täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁾. Toiseksi jäsenvaltioiden järjestelmien olisi noudatettava erityisvaatimuksia, jotka liittyvät takaisinmaksuaikaan, ennakko-rahoitukseen ja lisärahoitusvarojen saatavuuteen, jos järjestelmän varannot ovat suuren osto-option kohteena. Kolmanneksi etuoikeutetun 3 prosentin tason soveltamiselle olisi saatava komission ennakkohyväksyntä, joka olisi myönnettävä vain, jos komissio on vakuuttunut siitä, että jäsenvaltion talletusten vakuusjärjestelmä noudattaa edellä mainittuja kriteereitä eikä vähittäistalletusten sisämarkkinoiden toiminta aiheuta suurta huolta. Etuoikeutettua 3 prosentin tasoa ei saa alkaa soveltaa stabiileihin vähittäistalletuksiin ennen 1 päivää tammikuuta 2019.
- (14) Luottolaitosten olisi voitava yksilöidä muut vähittäistalletukset, joihin sovelletaan korkeampia run-off-asteita. Asianmukaisissa säännöissä, jotka perustuvat EPV:n ohjeisiin vähittäistalletuksista, jotka ovat erilaisten ulosvirtausten kohteena, olisi vahvistettava kriteerit, joiden mukaan kyseiset vähittäistalletukset voidaan yksilöidä erityispiirteidensä perusteella, eli perustuen talletuksen kokonaismäärään, talletuksen luonteeseen ja tuottoon, siihen, kuinka todennäköistä talletuksen nostaminen on, sekä siihen, asuuko tallettaja kyseisessä maassa vai ulkomailla.
- (15) Ei voida olettaa, että luottolaitokset saavat aina maksuvalmiustukea muilta samaan ryhmään tai samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvilta yrityksiltä aina, kun niillä on vaikeuksia maksuvelvoitteidensa täyttämässä. Jos maksuvalmiusvaatimuksen soveltamisesta yksittäiseen laitokseen ei ole myönnetty poikkeusta asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 tai 10 artiklan mukaisesti, kahden samaan ryhmään tai samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvan luottolaitoksen välisiin likviditeetin virtauksiin olisi periaatteessa sovellettava symmetrisiä sisään- ja ulosvirtausasteita likviditeetin menettämisen välttämiseksi sisämarkkinoilla edellyttäen, että käytössä on kaikki tarvittavat suojatoimet ja asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet ennakkohyväksyntänsä. Tällainen

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

etuoikeutettu kohtelu olisi myönnettävä likviditeetin virtauksille valtioiden rajojen yli vain objektiivisten lisäperusteiden perusteella, mukaan lukien likviditeetin tarjoajan ja saajan alhainen likviditeettiriskiprofiili.

- (16) Sen estämiseksi, että luottolaitokset tukeutuvat ainoastaan ennakoituihin sisäänvirtauksiin täyttääkseen maksuvalmiusvaatimuksensa, ja sen varmistamiseksi, että hallussa olevien likvidien varojen määrä ylittää tietyille vähimmäistasolle, niiden sisäänvirtausten määrälle, joilla voidaan kuitata ulosvirtauksia, olisi asetettava yläraja, jonka mukaan niiden osuus odotettavissa olevien ulosvirtausten kokonaismäärästä voi olla enintään 75 prosenttia. Kun otetaan huomioon erikoistuneet liiketoimintamallit, tästä ylärajasta olisi kuitenkin voitava poiketa joko kokonaan tai osittain suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi edellyttäen, että poikkeuksille saadaan toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntä. Tähän olisi sisällyttävä poikkeus, joka myönnetään likviditeetin virtauksille sellaisten ryhmien ja laitosten sisäisten suojajärjestelmien välillä, jotka ovat erikoistuneet nk. pass through -kiinnitysluottojen myöntämiseen tai leasing- ja myyntilaskurahoitukseen. Lisäksi moottoriajoneuvohankintojen rahoittamiseen tai kuluttajaluottolainoihin erikoistuneiden luottolaitosten olisi voitava soveltaa korkeampaa 90 prosentin ylärajaa. Näitä poikkeuksia olisi voitava soveltaa sekä yksittäisen laitoksen tasolla että konsolidoidusti, mutta vain tiettyjen kriteerien täyttyessä.
- (17) Maksuvalmiusvaatimusta olisi sovellettava luottolaitoksiin sekä yksittäisen laitoksen tasolla että konsolidoidusti, jos toimivaltaiset viranomaiset eivät vapauta yksittäisiä laitoksia sen soveltamisesta asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 tai 10 artiklan mukaisesti. Kolmansissa maissa sijaitsevien tytäryritysten konsolidoinnissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kyseisissä maissa sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset. Tämän vuoksi unionin konsolidointisääntöjen ei pitäisi mahdollistaa edullisempaa kohtelua kolmansissa maissa sijaitsevien tytäryritysten likvideille varoille taikka likviditeetin ulos- tai sisäänvirtauksille kuin niille on sovellettavissa kyseisten kolmansien maiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (18) Komissio antaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 508 artiklan 2 kohdan mukaisesti lainsäädäntövallan käyttäjille viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kertomuksen siitä, olisiko kuudennessa osassa säädettyä maksuvalmiusvaatimusta sovellettava sijoituspalveluyrityksiin ja miten tämä olisi toteutettava. Kunnes kyseistä säännöstä aletaan soveltaa, sijoituspalveluyritysten olisi edelleen kuuluttava maksuvalmiusvaatimusta koskevan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan. Sijoituspalveluyrityksiin olisi kuitenkin sovellettava tässä asetuksessa säädettyä maksuvalmiusvaatimusta konsolidoidusti, jos ne kuuluvat pankkiryhmiin.
- (19) Luottolaitosten edellytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisesti ilmoittavan toimivaltaisille viranomaisilleen maksuvalmiusvaatimuksen, joka määritetään yksityiskohtaisesti tässä asetuksessa.
- (20) Jotta luottolaitoksille annettaisiin riittävästi aikaa noudattaa yksityiskohtaista maksuvalmiusvaatimusta kokonaisuudessaan, vaatimus olisi otettava käyttöön asteittain asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan 2 kohdassa vahvistetun aikataulun mukaan alkaen 60 prosentin vähimmäismäärästä 1 päivänä lokakuuta 2015 ja nousten 100 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2018,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

MAKSUVALMIUSVAATIMUS

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdassa säädetyn maksuvalmiusvaatimuksen yksityiskohtaista määrittystä varten.

2 artikla

Soveltamisala ja soveltaminen

1. Tätä asetusta sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU⁽¹⁾ nojalla valvottaviin luottolaitoksiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

2. Luottolaitosten on noudatettava tätä asetusta yksittäisen laitoksen tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa luottolaitoksen kokonaan tai osittain tämän asetuksen soveltamisesta yksittäisen laitoksen tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 ja 10 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisissä artikloissa säädetyt edellytykset täyttyvät.
3. Jos ryhmään kuuluu yksi tai useampi luottolaitos, EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevan laitoksen tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevan laitoksen on täytettävä tässä asetuksessa säädetyt velvoitteet konsolidoidun aseman perusteella asetuksen (EU) N:o 575/2013 11 artiklan 3 kohdan ja kaikkien seuraavien säännösten mukaisesti:
- a) kolmansien maiden varat, jotka täyttävät II osastossa säädetyt vaatimukset ja ovat kolmannessa maassa sijaitsevan tytäryrityksen hallussa, ei saa hyväksyä likvideiksi varoiksi konsolidointia varten, jos kyseisiä varoja ei voida pitää likvideinä varoina maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla;
 - b) kolmannessa maassa sijaitsevassa tytäryrityksessä tapahtuvat likviditeetin ulosvirtaukset, joihin sovelletaan kyseisen, maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla korkeampia prosenttiosuuksia kuin III osastossa määritetään, on konsolidoitava kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määritettyjen korkeampien tasojen mukaisesti;
 - c) kolmannessa maassa sijaitsevassa tytäryrityksessä tapahtuvat likviditeetin sisäänvirtaukset, joihin sovelletaan kyseisen, maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla matalampia prosenttiosuuksia kuin III osastossa määritetään, on konsolidoitava kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määritettyjen matalampien tasojen mukaisesti;
 - d) ryhmään kuuluiin sijoituspalveluyrityksiin on sovellettava tämän asetuksen 4 artiklaa konsolidoidun aseman perusteella ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklaa likvidien varojen määritelmän, likviditeetin ulos- ja sisäänvirtausten osalta sekä yksittäisten laitosten tasolla että konsolidoidusti. Muilta osin kuin mitä tässä alakohdassa säädetään sijoituspalveluyrityksiin on sovellettava edelleen jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä vahvistettua sijoituspalveluyrityksiä koskevaa yksityiskohtaista maksuvalmiusvaatimusta, kunnes asetuksen (EU) N:o 575/2013 508 artiklan mukainen maksuvalmiusvaatimus määritetään;
 - e) 33 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua erikoistuneesta luottolaitoksesta johtuvien sisäänvirtausten määrä hyväksytään konsolidoidulla tasolla vain samasta yrityksestä lähtevien ulosvirtausten määrään saakka.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'tason 1 varoilla' varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea asetuksen (EU) N:o 575/2013 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- 2) 'tason 2 varoilla' varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea asetuksen (EU) N:o 575/2013 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla; tason 2 varat jaetaan edelleen tasojen 2A ja 2B varoihin tämän asetuksen II osaston 2 luvun mukaisesti;
- 3) 'maksuvalmiuspuskurilla' likvidien varojen määrää, joka luottolaitoksella on hallussaan tämän asetuksen II osaston mukaisesti;
- 4) 'raportointivaluutalla' valuuttaa, jonka määräisenä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan II ja III osastoissa tarkoitettut likviditeettierät on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kyseisen asetuksen 415 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- 5) 'varojen kattavuutta koskevalla vaatimuksella' varojen suhdetta velkoihin, joka määritetään katettujen joukkolainojen osalta erillisiä takauksia varten jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä;
- 6) 'pk-yrityksillä' komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskiuuria yrityksiä;
- 7) 'likviditeetin nettoulosvirtauksilla' määrää, joka saadaan vähentämällä luottolaitoksen likviditeetin sisäänvirtaukset sen likviditeetin ulosvirtauksista tämän asetuksen III osaston mukaisesti;

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskiuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- 8) 'vähittäistalletuksella' velkaa luonnolliselle henkilölle tai pk-yritykselle, jos pk-yritys voitaisiin lukea luottoriskien standardimenetelmällä tai IRB-menetelmällä vähittäisvastuuryhmään, tai velkaa yhtiölle, johon voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 153 artiklan 4 kohdassa säädettyä kohtelua, ja kun tällaisen pk-yrityksen tai yhtiön tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on ryhmätasolla enintään 1 miljoona euroa;
- 9) 'rahoitusalan asiakkaalla' asiakasta, jonka pääasiallisena liiketoimintana on yksi tai useampi direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista toimista tai joka on jokin seuraavista:
 - a) luottolaitos,
 - b) sijoituspalveluyritys,
 - c) rahoituslaitos,
 - d) arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö (securitisation special purpose entity, SSPE),
 - e) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (yhteissijoitusyritys),
 - f) vaihtuvapääomaisen sijoitusjärjestely,
 - g) vakuutusyritys,
 - h) jälleenvakuutusyritys,
 - i) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 10) 'henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä' yritystä tai säätiötä, jonka omistaja tai todellinen omistaja ja edunsaaja on luonnollinen henkilö tai toisiinsa läheisessä sidossuhteessa olevien luonnollisten henkilöiden ryhmä ja jonka ainoana tarkoituksena on omistajien omaisuuden hoito ja joka ei harjoita muuta kaupallista, teollista tai ammatillista toimintaa. Henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä voi olla muita oheistoimintoja, kuten omistajien varojen erottelu yrityksen varoista, omaisuuden siirtymisen helpottaminen perheen sisällä tai varojen jakamisen estäminen perheenjäsenen kuoleman jälkeen, edellyttäen, että nämä liittyvät sijoitusyhtiön tärkeimpään tehtävään, joka on omistajien omaisuuden hoito;
- 11) 'stressillä' luottolaitoksen vakavaraisuuden tai likviditeettiaseman äkillistä tai vakavaa heikkenemistä sellaisten markkinaolosuhteissa tapahtuvien muutosten tai laitospöytäisten tekijöiden vuoksi, joiden seurauksena voi ilmetä olennainen riski siitä, ettei luottolaitos kykene täyttämään sitoumuksiaan niiden erääntyessä seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa;
- 12) 'limiittiluotoilla' vakuudellisia lainoja, jotka myönnetään asiakkaille kaupankäyntivarastoon kuuluvien vivutettujen positoiden ottamista varten.

4 artikla

Maksuvalmiusvaatimus

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 1 kohdan mukainen yksityiskohtainen maksuvalmiusvaatimus vastaa luottolaitoksen maksuvalmiuspuskurin suhdetta sen likviditeetin nettoulosvirtauksiin 30 kalenteripäivän stressikauden aikana, ja se on ilmaistava prosenttiosuutena. Luottolaitosten on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{\text{maksuvalmiuspuskuri}}{\text{likviditeetin nettoulosvirtaukset 30 kalenteripäivän stressikauden aikana}} = \text{maksuvalmiusvaatimus (\%)}$$

2. Luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen on oltava vähintään 100 prosenttia.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, luottolaitokset voivat muuttaa likvidit varansa rahaksi kattaakseen likviditeetin nettoulosvirtauksensa stressikausien aikana, vaikka tällainen likvidien varojen käyttö voi johtaa niiden maksuvalmiusvaatimuksen alenemiseen alle 100 prosenttiin tällaisten kausien aikana.
4. Jos luottolaitoksen maksuvalmiusvaatimus on alentunut tai sen voidaan kohtuudella odottaa alenevan milloin tahansa alle 100 prosenttiin, siihen sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 414 artiklassa säädettyä vaatimusta. Luottolaitoksen on siihen asti, kun se täyttää 2 kohdassa tarkoitetun maksuvalmiusvaatimuksen uudelleen, ilmoitettava maksuvalmiusvaatimus toimivaltaiselle viranomaiselle komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014⁽¹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

5. Luottolaitosten on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa ja seurattava sitä raportointivaluutan määräisenä ja jokaisen sellaisen valuutan määräisenä, josta on ilmoitettava erikseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sekä laskettava velkansa ja seurattava sitä raportointivaluutan määräisenä. Luottolaitosten on ilmoitettava maksuvalmiusvaatimus toimivaltaiselle viranomaiselleen täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 mukaisesti.

5 artikla

Stressiskenaariot sovellettaessa maksuvalmiusvaatimusta

Seuraavia skenaarioita voidaan pitää osoituksina olosuhteista, joissa luottolaitoksen voidaan katsoa olevan stressin kohteena:

- a) luottolaitoksen vähittäistalletusten ulosvirtaus huomattavilta osin;
- b) vakuudettoman tukkurahoituskapasiteetin osittainen tai täydellinen menettäminen, mukaan lukien tukkutalletukset ja muut ehdollisen rahoituksen lähteet, kuten saadut sidotut tai sitomattomat likviditeetti- tai luottojärjestelyt;
- c) vakuudellisen lyhytaikaisen rahoituksen osittainen tai täydellinen menettäminen;
- d) ylimääräiset likviditeetin ulosvirtaukset, jotka johtuvat luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä;
- e) markkinoiden lisääntynyt epävakaus, joka vaikuttaa vakuuksien arvoon tai laatuun taikka luo ylimääräisiä vakuustarpeita;
- f) likviditeetti- ja luottosopimuksia koskevat ennakoimattomat nostot;
- g) mahdollinen velvollisuus velan takaisinostoon tai sopimuksenulkoisten velvoitteiden täyttämiseen.

II OSASTO

MAKSUVALMIUSPUSKURI

1 LUKU

Yleiset säännökset

6 artikla

Maksuvalmiuspuskurin koostumus

Jotta likvidit varat voidaan hyväksyä osaksi luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuria, niiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) jäljempänä 7 artiklassa säädetty yleiset vaatimukset;
- b) jäljempänä 8 artiklassa säädetty toiminnalliset vaatimukset;
- c) hyväksyttävyyssuhteet, joiden mukaan ne voidaan luokitella tason 1 tai tason 2 varoiksi 2 luvun mukaisesti.

7 artikla

Likvidejä varoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Jotta luottolaitoksen varoja voidaan pitää likvideinä varoina, niiden täytettävä 2–6 kohdassa säädetty vaatimukset.
2. Varojen on koostuttava luottolaitoksen hallussa olevasta omaisuudesta, oikeudesta, saamisesta tai korosta, ja niiden on oltava kiinnittämättömiä. Tässä tarkoituksessa omaisuuserä on katsottava kiinnittämättömäksi, jos luottolaitokseen ei sovelleta lainsäädäntöön, sopimukseen tai sääntelyyn perustuvaa rajoitusta tai muuta rajoitusta, joka estää sitä realisoinnista, myymästä, siirtämisestä, luokittelemasta tai yleisesti luovuttamasta tällaista omaisuuserää aktiivisen suoran myynnin tai takaisinostosopimuksen kautta seuraavien 30 kalenteripäivän aikana. Seuraavat omaisuuserät katsotaan kiinnittämättömiksi:
 - a) poolissa olevat varat, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi luottolaitoksen saatavilla olevien sidottujen mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella. Tähän sisältyvät varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuuskuntaverkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä. Luottolaitosten on oletettava, että poolissa olevat varat ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu luvussa 2 vahvistettuun likviditeettiluokitukseen alkaen varoista, joita ei hyväksytä likviditeettipuskuriin;
 - b) varat, jotka luottolaitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten takaisinmyyntitransaktiossa tai arvopapereilla toteutettavissa liiketoimissa ja jotka luottolaitos voi luovuttaa.

3. Varojen liikkeeseenlaskija ei saa olla luottolaitos itsensä, sen emoyritys, lukuun ottamatta julkisyhteisöjä ja julkisoikeudellisia laitoksia, jotka eivät ole luottolaitoksia, sen tytäryritys tai sen emoyrityksen toinen tytäryritys taikka arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö, jolla on läheiset sidokset luottolaitokseen.

4. Varojen liikkeeseenlaskija ei saa olla mikään seuraavista:

- a) toinen luottolaitos, paitsi jos liikkeeseenlaskija on 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tai 11 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jos kyse on 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tai 11 artiklan 1 kohdan c tai d alakohdassa tarkoitettusta katetusta joukkolainasta tai jos omaisuuserä kuuluu 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa kuvailtuun luokkaan;
- b) sijoituspalveluyritys;
- c) vakuutusyritys;
- d) jälleenvakuutusyritys;
- e) rahoitusalan holdingyhtiö;
- f) rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- g) mikä tahansa muu yhteisö, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I luetelluista toiminnoista. Tätä artiklaa sovellettaessa arvopaperistamista varten perustettujen erillisyyhtiöiden ei katsota kuuluvan tässä alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

5. Varojen arvo on voitava määrittää laajalle levitettyjen ja helposti saatavilla olevien markkinahintojen perusteella. Jos markkinahintoja ei ole saatavilla, varojen arvo on voitava määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin eikä riipu merkittävästi vahvoista oletuksista.

6. Varojen on oltava listattuina virallisesti hyväksytyyn pörssiin, tai niillä on käytävä kauppaa joko aktiivisen suoran myynnin kautta tai yksinkertaisen takaisinostotransaktion kautta yleisesti hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla. Näitä kriteereitä on tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta. Omaisuuserä, joka on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevassa organisoidussa kaupankäyntipaikassa, joka ei ole virallisesti hyväksytty pörssi, on katsottava likvidiksi vain, jos kaupankäyntipaikka tarjoaa aktiiviset ja laajat markkinat varojen suoralle myynnille. Luottolaitoksen on otettava huomioon seuraavat vähimmäiskriteerit sen arvioimiseksi, tarjoaako kauppapaikka tässä kohdassa tarkoitettut aktiiviset ja laajat markkinat:

- a) aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot markkinoiden laajuudesta ja syvyydestä, josta ovat osoituksena pienet osto- ja myyntihintojen erot, suuri kaupankäyntivolyymi ja markkinatoimijoiden runsaus ja vaihtelevuus;
- b) vankan markkinainfrastruktuurin olemassaolo.

7. Edellä 5 ja 6 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta seuraaviin:

- a) 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut setelit ja kolikot;
- b) 10 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut saamiset keskuspankeilta;
- c) 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu rajoitetusti käytettävä sidottu likviditeettisopimus;
- d) 16 artiklassa tarkoitettut talletukset ja muu rahoitus osuuskuntaverkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä.

8 artikla

Toiminnalliset vaatimukset

1. Luottolaitoksilla on oltava käytössään toimintalinjat ja rajoitukset, joilla varmistetaan, että niiden hallussa olevat likvidit varat, joista niiden maksuvalmiuspuskuri koostuu, ovat aina asianmukaisesti hajautettuja. Tässä tarkoituksessa luottolaitosten on otettava huomioon hajautuksen laajuus eri likvidien varojen luokkien välillä ja tämän osaston 2 luvussa tarkoitettussa samassa likvidien varojen luokassa sekä muut asianmukaiset hajautukseen liittyvät tekijät, kuten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten tyypit tai kyseisten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten maantieteellinen sijainti.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa erityisiä rajoituksia tai vaatimuksia luottolaitoksen hallussa oleville likvideille varoille sen varmistamiseksi, että tässä kohdassa asetettua vaatimusta noudatetaan. Tällaisia rajoituksia tai vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta

a) seuraaviin tason 1 varoihin:

- i) 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut setelit ja kolikot;
- ii) 10 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettut saamiset keskuspankeilta;

- iii) 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut varat, jotka edustavat saamia tai takauksia kansainvälisiltä kehityspankeilta ja organisaatioilta;
- b) 10 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tason 1 varojen luokat, jotka edustavat saamia tai takauksia keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, edellyttäen, että luottolaitos pitää hallussaan kyseistä omaisuuserää kattaakseen jäsenvaltion tai kolmannen maan valuutan määräiset likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat stressitestien kohteena, tai kun on kyse keskus- tai aluehallinnon, paikallisviranomaisten taikka julkisyhteisöjen tai julkisoikeudellisten laitosten liikeeseenlaskemasta omaisuuserästä;
- c) 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu rajoitetusti käytettävä sidottu likviditeettisopimus.

2. Luottolaitosten on voitava helposti saada likvidejä varojaan ja muuttaa ne rahaksi milloin tahansa 30 kalenteripäivän stressikauden aikana suoralla myynnillä tai takaisinostosopimuksella yleisesti hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla. Likvidien varojen katsotaan olevan helposti luottolaitoksen saatavilla, jos luottolaitoksen mahdollisuudelle muuttaa tällainen omaisuuserä rahaksi oikea-aikaisesti ei ole oikeudellisia eikä käytännön esteitä.

Varojen, joita käytetään erillisten takausten antamiseen strukturoiduissa transaktioissa tai luottolaitosten toimintakustannusten kattamiseen, ei katsota olevan helposti luottolaitoksen saatavilla.

Varoja, joita pidetään hallussa kolmannessa maassa, jossa niiden vapaalle siirtokelpoisuudelle ei ole rajoituksia, on katsottava olevan helposti saatavilla vain siltä osin kuin luottolaitos käyttää kyseisiä varoja likviditeetin ulosvirtausten kattamiseen asianomaisessa kolmannessa maassa. Hallussa pidettävien varojen, jotka on määritelty ei-vaihdettavassa valuutassa, on katsottava olevan helposti saatavilla vain siltä osin kuin luottolaitos käyttää kyseisiä varoja kyseisen valuutan määräisten likviditeetin ulosvirtausten kattamiseen.

3. Luottolaitosten on varmistettava, että niiden likvidit varat ovat luottolaitoksen sisäisen maksuvalmiuden hallintatoiminnon valvonnassa. Tämän vaatimuksen täyttyminen on osoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle joko

- a) sijoittamalla likvidit varat erilliseen pooliin, joka on maksuvalmiuden hallintatoiminnan suorassa hallinnassa, ja käyttämällä varoja ainoastaan ehdollisen rahoituksen lähteenä, myös stressikausien aikana;
 - b) ottamalla käyttöön sisäisiä järjestelmiä ja tarkastuksia, jotta maksuvalmiuden hallintatoiminto voi harjoittaa tehokasta operatiivista valvontaa likvidien varojen muuttamiseksi rahaksi minä tahansa ajankohtana 30 kalenteripäivän stressikauden aikana ja jotta ehdolliset varat ovat sen saatavilla rikkomatta voimassa olevia liiketoiminta- tai riskinhallintastrategioita. Omaisuuserää ei saa sisällyttää maksuvalmiuspuskuriin varsinkaan silloin, kun sen myynti korvaamatta sitä 30 kalenteripäivän stressikauden aikana poistaisi suojan, joka loi avoimen riskiposition, joka ylitti luottolaitoksen sisäiset rajoitukset;
 - c) vaihtoehtojen a ja b yhdistelmällä edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on katsonut yhdistelmän hyväksyttäväksi.
4. Luottolaitosten on säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa muutettava rahaksi riittävän edustava otos hallussaan olevista likvideistä varoista suoralla myynnillä tai yksinkertaisella takaisinostosopimuksella hyväksytyillä takaisinostomarkkinoilla. Luottolaitosten on kehitettävä strategioita luovuttaakseen likvidien varojen otoksia, jotka soveltuvat
- a) kyseisten varojen markkinoillepääsyn ja käyttökelpoisuuden testaamiseen;
 - b) luottolaitoksen varojen oikea-aikaisten realisointiprosessien tehokkuuden testaamiseen;
 - c) sen riskin minimoimiseen, että markkinoille lähetetään negatiivisia signaaleja sen tuloksena, että luottolaitos muuttaa varojaan rahaksi stressikausien aikana.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta 10 artiklassa tarkoitettuihin tason 1 varoihin, lukuun ottamatta erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja, 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun rajoitetusti käytettävään sidottuun likviditeettisopimukseen tai 16 artiklassa tarkoitettuihin talletuksiin ja muuhun maksuvalmiusrahoitukseen osuuskuntaverkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä.

5. Edellä 2 kohdassa säädetty vaatimus ei saa estää luottolaitoksia suojautumasta likvideihin varoihinsa liittyvältä markkinariskiltä edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) luottolaitos ottaa käyttöön asianmukaiset sisäiset järjestelyt 2 ja 3 kohdan mukaisesti varmistaakseen, että kyseiset varat ovat edelleen helposti saatavilla ja maksuvalmiuden hallintatoiminnon valvonnassa;
- b) likviditeetin nettoulosvirtaukset ja -sisäänvirtaukset, jotka johtuvat suojan varhaisesta sulkemisesta, otetaan huomioon kyseisen omaisuuserän arvostuksessa 9 artiklan mukaisesti.

6. Luottolaitosten on varmistettava, että likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin nettoulosvirtauksia eri valuutoissa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin tarvittaessa vaatia luottolaitoksia vähentämään valuuttaepätasapainoa rajoittamalla tietyn valuutan määraisten likviditeetin nettoulosvirtausten osuutta stressikauden aikana siten, että pidetään hallussa likvidejä varoja, jotka eivät ole kyseisen valuutan määräisiä. Tätä rajoitusta voidaan soveltaa vain raportointivaluuttaan tai valuuttaan, josta voidaan ilmoittaa erikseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava tämän kohdan mukaisesti mahdollisesti sovellettavien valuuttaepätasapainoa koskevien rajoitusten tason määrittämisessä huomioon vähintään seuraavat seikat:

a) kykeneekö luottolaitos toteuttamaan minkä tahansa seuraavista toimista:

- i) käyttämään likvidejä varojaan likviditeetin tuottamiseen sen valuutan määräisenä, jossa likviditeetin nettoulosvirtaukset syntyvät, ja asianomaisella lainkäyttöalueella;
- ii) tekemään valuutanvaihtosopimuksia ja hankkimaan varoja ulkomaan valuuttamarkkinoilla stressitilanteissa, jotka vastaavat 4 artiklassa säädettyä 30 kalenteripäivän stressikautta;
- iii) siirtämään ylimääräisen likviditeetin valuutasta toiseen, ryhmänsä lainkäyttöalueelta toiselle ja ryhmänsä oikeushenkilöltä toiselle stressitilanteissa, jotka vastaavat 4 artiklassa säädettyä 30 kalenteripäivän stressikautta;

b) valuuttakurssien äkillisten haitallisten vaihteluiden vaikutukset eri valuuttojen määräisiin positioihin ja käytössä olevien valuuttasuojien tehokkuuteen.

Tämän kohdan mukaisesti asetetut valuuttaepätasapainon rajoitukset on katsottava direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaiseksi erityiseksi maksuvalmiusvaatimukseksi.

9 artikla

Likvidien varojen arvostaminen

Luottolaitoksen on laskettava maksuvalmiusvaatimuksensa likvidien varojensa markkina-arvon perusteella. Likvidien varojen markkina-arvosta vähennetään soveltuvien osin 2 luvun ja 8 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaiset arvonneikkaukset.

2 LUKU

Likvidit varat

10 artikla

Tason 1 varat

1. Tason 1 varoihin saa kuulua ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista luokista kuuluvia varoja, jotka täyttävät aina jäljempänä vahvistetut hyväksyttävyysskriteerit:

a) kolikot ja setelit;

b) seuraavat saamiset keskuspankeilta:

- i) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia Euroopan keskuspankilta (EKP) tai jäsenvaltion keskuspankilta;
- ii) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia kolmansien maiden keskuspankeilta, edellyttäen, että valittu ulkoinen luottoluokituslaitos (ECAI) luokittelee saamiset keskuspankilta tai keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1;
- iii) varannot, jotka luottolaitoksella on i tai ii alakohdassa tarkoitetussa keskuspankissa, edellyttäen, että luottolaitos voi nostaa kyseiset varannot milloin tahansa stressikausien aikana ja tällaisen noston edellytykset on määritetty asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen ja EKP:n tai keskuspankin välisessä sopimuksessa;

c) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia seuraavilta keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta:

- i) jäsenvaltion keskushallinto;
- ii) kolmannen maan keskushallinto edellyttäen, että valittu ECAI luokittelee sen asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1;

- iii) jäsenvaltion aluehallinnot tai paikallisviranomaiset edellyttäen, että varoja käsitellään kuten saamia jäsenvaltion keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - iv) ii alakohdassa tarkoitettujen kolmansien maiden aluehallinnot tai paikallisviranomaiset edellyttäen, että niiden varoja käsitellään kuten saamia kolmannen maan keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - v) julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset edellyttäen, että varoja käsitellään kuten saamia jäsenvaltion keskushallinnolta tai iii alakohdassa tarkoitetuilta aluehallinnoilta tai paikallisviranomaisilta asetuksen (EU) N:o 575/2013 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- d) varat, jotka edustavat saamia tai takauksia sellaiselta kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta, jota valittu ECAI ei luokittele asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti luottoluokkaan 1, edellyttäen, että luottolaitos voi tällöin hyväksyä varat tason 1 varoiksi vain sellaisten likviditeetin nettoulosvirtausten kattamiseksi, jotka ovat stressitestien kohteena ja jotka ovat saman valuutan määräisiä kuin kyseiset varat.

Jos omaisuuserä ei ole kolmannen maan kansallisen valuutan määräinen, luottolaitos voi hyväksyä varat tason 1 varoiksi vain sellaisten likviditeetin nettoulosvirtaustensa määrään saakka, jotka ovat stressitestien kohteena ja kyseisen ulkomaan valuutan määräisiä sekä vastaavat sen operaatioita lainkäyttöalueella, jolla maksuvalmiusriski otetaan;

- e) luottolaitosten liikkeeseenlaskemat varat, jotka täyttävät vähintään jommankumman seuraavista vaatimuksista:
- i) liikkeeseenlaskija on jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimä tai perustama, keskushallinnolla tai paikallisviranomaisella on lakisääteinen velvollisuus suojella luottolaitoksen taloudellista perustaa ja säilyttää sen elinkelpoisuus koko sen elinkaaren ajan ja saamia tapauksen mukaan kyseiseltä alue- tai paikallisviranomaiselta käsitellään kuten saamia jäsenvaltion keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - ii) luottolaitos on edistämislainojen antaja, joka ymmärretään tätä artiklaa sovellettaessa miksi tahansa luottolaitokseksi, jonka tarkoituksena on edistää unionin tai kyseisen jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon taikka edistämislainoin, joiden myöntäminen ei perustu kilpailuun eikä voiton tavoitteluun, edellyttäen, että vähintään 90 prosenttia sen myöntämistä lainoista on suoraan tai välillisesti keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen takaamia ja että saamia tapauksen mukaan kyseiselle aluehallinnolle tai paikallisviranomaiselle käsitellään kuten saamia jäsenvaltion keskushallinnolle asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- f) vastuut erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
- i) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkovelkakirjalainoja tai täyttävät vaatimukset, jotka ovat edellytyksenä sille, että niihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä kohtelua;
 - ii) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 129 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetty edellytykset;
 - iii) katettuihin joukkolainoihin sijoittava luottolaitos ja liikkeeseenlaskija täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun avoimuusvaatimuksen;
 - iv) niiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 500 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);
 - v) valittu ECAI luokittelee katetut joukkolainat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1, vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa tai, jos luottoluokitusta ei ole käytettävissä, joukkolainoihin sovelletaan 10 prosentin riskipainoa kyseisen asetuksen 129 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - vi) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 2 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi;
- g) varat, jotka edustavat saamia tai takauksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä kehityspankeilta ja 118 artiklassa tarkoitetuilta kansainvälisiltä organisaatioilta.

2. Edellä 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen markkina-arvosta on tehtävä vähintään 7 prosentin arvonleikkaus. Lukuun ottamatta 15 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa mainittuja yhteissijoitusyritysten osakkeita ja osuuksia muiden tason 1 varojen arvosta ei vaadita arvonleikkausten tekemistä.

11 artikla

Tason 2A varat

1. Tason 2A varoihin saa kuulua ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista luokista kuuluvia varoja, jotka täyttävät aina jäljempänä vahvistetut hyväksyttävyysskriteerit:

- a) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia jäsenvaltion aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta, jos niiltä oleviin saamisiin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 1 ja 5 kohdan sekä 116 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
- b) varat, jotka edustavat saamisia tai takauksia kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta taikka kolmannen maan aluehallinnolta, paikallisviranomaiselta taikka julkisyhteisöltä tai julkisoikeudelliselta laitokselta, edellyttäen, että niihin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan taikka 115 tai 116 artiklan mukaisesti;
- c) vastuut laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - i) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkovelkakirjalainoja tai täyttävät vaatimukset, jotka ovat edellytyksenä sille, että niihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä kohtelua;
 - ii) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset;
 - iii) katettuihin joukkolainoihin sijoittava luottolaitos ja liikkeeseenlaskija täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 7 kohdassa säädetyn avoimuusvaatimuksen;
 - iv) niiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);
 - v) valittu ECAI luokittelee katetut joukkolainat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 2, vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa tai, jos luottoluokitusta ei ole käytettävissä, joukkolainoihin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa kyseisen asetuksen 129 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
 - vi) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 7 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi. Jos katetut joukkolainat, jotka on sijoitettu luottoluokkaan 1, eivät kuitenkaan täytä 10 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohdan mukaista erittäin laadukkaille katetuille joukkolainoille asetettua vähimmäisliikkeeseenlaskumäärää mutta täyttävät i, ii, iii ja iv alakohdassa säädetyt laadukkaita katettuja joukkolainoja vaatimukset, niihin on sen sijaan sovellettava varojen kattavuutta koskevaa 2 prosentin vähimmäisvaatimusta;
- d) kolmansien maiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat vastuut katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - i) ne ovat kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisia katettuja joukkolainoja, jotka kyseisen kolmannen maan on määriteltävä luottolaitosten tai liikkeeseenlaskun takaavan luottolaitoksen kokonaan omistaman tytäryrityksen liikkeeseenlaskemiksi vieraan pääoman ehtoiksi arvopapereiksi ja joiden vakuutena on katepooli, jonka varoja joukkovelkakirjanhaltijoiden on voitava käyttää suoraan lainapääoman ja koron takaisinmaksuun etusijajärjestyksessä liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyystilanteessa;
 - ii) liikkeeseenlaskija ja katetut joukkolainat ovat kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisen, joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetun erityisen julkisen valvonnan kohteena, ja kolmannessa maassa sovellettavien valvonta- ja sääntelyjärjestelyiden on oltava vähintään unionissa sovellettavia vastaavia;
 - iii) katettujen joukkolainojen vakuutena on yksi tai useampia asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan b alakohdan, d alakohdan i alakohdan, f alakohdan i alakohdan tai g alakohdan mukaisen omaisuuseräpoolin tyypeistä. Jos pooli koostuu kiinteistövakuudellisista lainoista, sen on täytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 208 artiklassa ja 229 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset;
 - iv) katepooliin sisältyvät saamiset laitoksilta täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 129 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetyt edellytykset;
 - v) katettuihin joukkolainoihin sijoittava luottolaitos ja liikkeeseenlaskija täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 7 kohdassa säädetyn avoimuusvaatimuksen;

- vi) valittu ECAI luokittelee katetut joukkolainat asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 kohdan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1, vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa tai, jos luottoluokitusta ei ole käytettävissä, joukkolainoihin sovelletaan 10 prosentin riskipainoa kyseisen asetuksen 129 artiklan 5 kohdan mukaisesti; sekä
 - vii) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 7 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi. Jos katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskumäärä on kuitenkin vähintään 500 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä), niihin on sen sijaan sovellettava varojen kattavuutta koskevaa 2 prosentin vaatimusta;
- e) yritysten joukkolainat, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:
- i) valittu ECAI luokittelee ne asetuksen (EU) N:o 575/2013 122 artiklan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa;
 - ii) arvopapereiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);
 - iii) arvopapereiden enimmäismaturiteetti liikkeeseenlaskun aikaan on kymmenen vuotta.
2. Kuhunkin tason 2A varojen markkina-arvoon on tehtävä vähintään 15 prosentin arvoneikkaus.

12 artikla

Tason 2B varat

1. Tason 2B varoihin saa kuulua ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista luokista kuuluvia varoja, jotka täyttävät aina jäljempänä vahvistetut hyväksyttävyysskriteerit:
- a) omaisuusvakuudellisten arvopapereiden muodossa olevat vastuut, jotka täyttävät 13 artiklassa säädetyt vaatimukset;
 - b) yritysten joukkolainat, jotka täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:
 - i) valittu ECAI on sijoittanut ne vähintään luottoluokkaan 3 asetuksen (EU) N:o 575/2013 122 artiklan mukaisesti tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa;
 - ii) arvopapereiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);
 - iii) arvopapereiden enimmäismaturiteetti liikkeeseenlaskun aikaan on kymmenen vuotta;
 - c) osakkeet edellyttäen, että ne täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:
 - i) ne ovat osa jäsenvaltion tai kolmannen maan keskeistä osakeindeksiä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai kolmannen maan asianomainen viranomainen on yksilöinyt tätä alakohtaa sovellettaessa. Jos toimivaltainen viranomainen tai muu viranomainen ei ole tehnyt päätöstä keskeisistä osakeindekseistä, luottolaitosten on katsottava sellaisiksi kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevista johtavista yrityksistä koostuvat osakeindeksit;
 - ii) ne ovat luottolaitoksen kotijäsenvaltion valuutan määräisiä tai, jos ne ovat eri valuutan määräisiä, ne katsotaan tason 2B varoiksi vain siihen määrään asti, joka kattaa kyseisen valuutan määräiset likviditeetin nettoulosvirtaukset, jotka ovat stressitestien kohteena, tai likviditeetin ulosvirtaukset sillä lainkäyttöalueella, jolla likviditeettiriski otetaan; sekä
 - iii) ne ovat osoitetusti aina luotettava likviditeetin lähde myös stressikausien aikana. Tämän vaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos osakkeen pörssikurssi aleni enintään 40 prosenttia tai sen arvoneikkaus nousi enintään 40 prosenttiyksikköä 30 kalenteripäivän markkinastressikauden aikana; sekä
 - d) rajoitetusti käytettävät sidotut likviditeetisopimukset, jotka voidaan tehdä EKP:n kanssa, jäsenvaltion keskuspankin kanssa tai kolmannen maan keskuspankin kanssa edellyttäen, että 14 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät;
 - e) vastuut laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa, joiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - i) ne ovat direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja joukkovelkakirjalainoja tai täyttävät vaatimukset, jotka ovat edellytyksenä sille, että niihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa säädettyä kohtelua;
 - ii) katettuihin joukkolainoihin sijoittava luottolaitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 7 kohdassa säädetyn avoimuusvaatimuksen;

- iii) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskija asettaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot sijoittajien saataville vähintään neljännesvuosittain;
 - iv) niiden liikkeeseenlaskumäärä on vähintään 250 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä);
 - v) katettujen joukkolainojen vakuutena on ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i tai e alakohdassa tarkoitettuja varoja;
 - vi) kohde-etuutena olevien likvidien varojen pooli koostuu yksinomaan vastuista, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 125 artiklan mukaisesti enintään 35 prosentin riskipainoa;
 - vii) katepooli täyttää aina varojen kattavuutta koskevan vaatimuksen, joka on vähintään 10 prosenttia suurempi kuin määrä, joka vaaditaan katettuihin joukkolainoihin liittyvien saamisten kattamiseksi;
 - viii) liikkeeseenlaskijana toimivan luottolaitoksen on julkistettava kuukausittain tieto siitä, että katepooli täyttää varojen kattavuutta koskevan 10 prosentin vaatimuksen;
- f) niiden luottolaitosten osalta, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitää hallussaan korkoa tuottavia varoja, korkoa tuottamattomat varat, jotka ovat saamisia tai takauksia keskuspankeilta tai kolmannen maan keskushallinnolta tai keskuspankilta taikka kolmannen maan aluehallinnolta, paikallisviranomaiselta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitoksesta, edellyttäen, että valittu ECAI luokittelee kyseiset varat asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 5 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa.
2. Kaikkien tason 2B varojen markkina-arvosta on tehtävä seuraavat vähimmäisarvonleikkaukset:
- a) tason 2B arvopaperistamisiin sovelletaan 13 artiklan 14 kohdassa säädettyä arvonleikkausta;
 - b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin yritysten joukkolainoihin sovelletaan 50 prosentin arvonleikkausta;
 - c) 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin osakkeisiin sovelletaan 50 prosentin arvonleikkausta;
 - d) 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin katettujen joukkolainojen ohjelmiin tai liikkeeseenlaskuihin sovelletaan 30 prosentin arvonleikkausta;
 - e) 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin korkoa tuottamattomiin varoihin sovelletaan 50 prosentin arvonleikkausta.

3. Niiden luottolaitosten osalta, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitää hallussaan korkoa tuottavia varoja, toimivaltaisen viranomaisen voi sallia poikkeamisen tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdista edellyttäen, että on näyttöä siitä, ettei saatavilla ole riittävästi korkoa tuottamattomia varoja, jotka täyttävät kyseiset vaatimukset, ja asianomaiset korkoa tuottamattomat varat ovat riittävän likvidejä yksityisillä markkinoilla.

Määritettäessä, ovatko korkoa tuottamattomat varat riittävän likvidejä sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon seuraavat tekijät:

- a) saatavilla olevat tiedot niiden markkinalikviditeetistä, mukaan lukien kaupankäyntivolyymit, havaitut osto- ja myyntihintojen erot, hintavolatiliteetti ja hintavaikutukset; sekä
- b) muut tekijät, joilla on merkitystä varojen likviditeetin kannalta, mukaan lukien aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot kyseisten korkoa tuottamattomien varojen markkinoiden laajuudesta ja syvyydestä, markkinatoimijoiden lukumäärä ja vaihtelevuus sekä vankan markkinainfrastruktuurin olemassaolo.

13 artikla

Tason 2B arvopaperistamiset

1. Edellä 12 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omaisuusvakuudellisten arvopapereiden muodossa olevia vastuuta on pidettävä tason 2B arvopaperistamisina, jos ne täyttävät 2–14 kohdassa säädetyt kriteerit.

2. Arvopaperistamisposition ja position perustana olevien vastuiden on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
- a) valittu ECAI luokittelee position asetuksen (EU) N:o 575/2013 251 tai 261 artiklan mukaisesti vähintään luottoluokkaan 1 tai vastaavaan luottoluokkaan lyhytaikaisen luottoluokituksen tapauksessa;
 - b) positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa tai ylimmissä etuoikeusluokissa ja sillä on korkein etuoikeusasema transaktion koko voimassaoloajan. Näissä tarkoituksissa etuoikeusluokka on katsottava ylimmäksi, jos täytäntöönpanoilmoituksen ja mahdollisen erääntymisilmoituksen toimittamisen jälkeen etuoikeusluokka ei ole saman arvopaperistamistransaktion tai -järjestelmän muita etuoikeusluokkia huonompi lainapääoma- ja korkomaksujen saannin osalta, lukuun ottamatta vaateita, jotka liittyvät korko- tai valuuttajohdannaissopimuksiin, palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 261 artiklan mukaisesti;
 - c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa tarkoitettu arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö on hankkinut kohde-etuuksiin liittyvät vastuut tavalla, joka on täytäntöönpanokelpoinen mihin tahansa kolmanteen osapuoleen nähden, ja kyseiset vastuut ovat myyjän (alullepanijan, järjestäjän tai alkuperäisen lainantajan) ja tämän velkojen ulottumattomissa myös myyjän maksukyvyttömyystilanteessa;
 - d) kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden siirtoon arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle ei voida soveltaa ankaria transaktion peräyttämistä koskevia säännöksiä lainkäyttöalueella, jolla myyjä (alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen lainantaja) on rekisteröity. Tämä koskee muun muassa mutta ei ainoastaan säännöksiä, joiden nojalla myyjän (alullepanijan, järjestäjän tai alkuperäisen lainantajan) selvitysmies voi kumota kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden myynnin yksinomaan sillä perusteella, että myynti on tapahtunut tietyn ajanjakson aikana ennen myyjän maksukyvyttömyyden toteamista, tai säännöksiä, joiden mukaan arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö voi estää tällaisen kumoamisen vain, jos se voi osoittaa, ettei se ollut tietoinen myyjän maksukyvyttömyydestä myynnin tapahtuessa;
 - e) kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden hallintoa säännellään hallinnointisopimuksella, joka sisältää hallinnoinnin jatkuvuutta koskevia määräyksiä vähintään sen varmistamiseksi, ettei se, että hallinnoija laiminlyö maksunsa tai muuttuu maksukyvyttömäksi, johda hallinnoinnin lopettamiseen;
 - f) arvopaperistamista koskevissa asiakirjoissa on jatkuvuutta koskevia määräyksiä vähintään sen varmistamiseksi, että johdannaissopimusten vastapuolet ja likviditeetin tarjoajat korvataan uusilla, jos ne tapauksen mukaan laiminlyövät maksunsa tai muuttuvat maksukyvyttömiksi;
 - g) arvopaperistamisposition vakuutena on sellaisten kohde-etuuksiin liittyvien homogeenisten vastuiden pooli, jotka kuuluvat kaikki vain yhteen seuraavista alaluokista, tai sellaisten kohde-etuuksiin liittyvien homogeenisten vastuiden pooli, jotka koostuvat i ja ii alakohdassa tarkoitettujen asuntolainojen yhdistelmästä:
 - i) asuntolainat, joiden vakuutena on ensisijainen kiinnitys, joka on myönnetty yksityishenkilöille vakituiseen asunnon hankintaa varten, edellyttäen, että toinen seuraavista kahdesta edellytyksestä täyttyy:
 - pooliin sisältyvät lainat täyttävät keskimäärin asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa säädetyn luototusastevaatimuksen;
 - sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa lainat myönnetään, säädetään lainojen ja tulojen suhteeseen perustuvasta ylärajasta määrälle, jonka velallinen voi saada asuntolainaa varten, ja kyseinen jäsenvaltio on antanut mainitun lainsäädännön tiedoksi komissiolle ja EPV:lle. Lainojen ja tulojen suhteeseen perustuva yläraja lasketaan velallisen vuotuisten bruttotulojen perusteella ottaen huomioon velallisen verovelvoitteet ja muut sitoumukset sekä riski korkojen muutoksista laina-aikana. Kunkin pooliin sisältyvän asuntolainan tapauksessa se prosenttiosuus velallisen bruttotuloista, joka voidaan käyttää lainanhoitoon, mukaan lukien korko, lainapääoma ja maksut, saa olla enintään 45 prosenttia;
 - ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettut täysin taatut asuntolainat edellyttäen, että lainat täyttävät kyseisessä kohdassa säädetty vakuuden asettamista koskevat vaatimukset ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa säädetyn luototusastevaatimuksen;
 - iii) muut kuin liikekiinteistön hankintaa tai laajentamista koskevat kaupalliset lainat, leasingsopimukset ja luottojärjestelyt jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yritysten kanssa pääomamenojen tai liiketoimintojen rahoittamiseksi edellyttäen, että salkun tasapainottamiseksi vähintään 80 prosenttia pooliin sisältyvistä lainanottajista on pieniä ja keskisuuria yrityksiä arvopaperistamisen liikkeeseenlaskuajankohtana eikä yksikään lainanottajista ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 artiklan 4 1 kohdan 3 alakohdan määritelmän mukainen laitos;

- iv) autolainat ja autoleasingsopimukset lainanottajille tai vuokraajille, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon tai asuvat jäsenvaltiossa. Näissä tarkoituksissa näihin kuuluvat myös lainat tai leasingsopimukset, joilla rahoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY 3 artiklan 11 ja 12 alakohdassa määritellyjä moottoriajoneuvoja tai perävaunuja, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/37/EY tarkoitettuja maatalous- tai metsätraktoreita, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/24/EY 1 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa määritellyjä moottoripyöriä tai kolmipyöriä taikka direktiivin 2007/46/EY 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja telaketjuin liikkuvia ajoneuvoja. Tällaiset lainat tai leasingsopimukset voivat sisältää täydentäviä vakuutus- ja palvelutuotteita tai ajoneuvojen lisäosia sekä leasingsopimusten tapauksessa leasingvuok-rattujen ajoneuvojen jäännösarvon. Kaikkien pooliin sisältyvien lainojen ja leasingsopimusten vakuutena on oltava ajoneuvoa koskeva ensisijainen luottoerä tai vakuus taikka arvopaperistamista varten perustetulle erillisyyhtiölle myönnetty asianmukainen takaus, kuten omistuksenpidätystä koskeva määräys;
 - v) lainat ja luottojärjestelyt yksityishenkilöille, jotka asuvat jäsenvaltiossa henkilökohtaisten tai perhesyiden taikka kotitalouksien kulutukseen liittyvien syiden vuoksi;
 - h) positio ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 63 alakohdassa tarkoitettussa uudelleenarvopaperistamisessa tai 242 artiklan 11 alakohdassa tarkoitettussa synteettisessä arvopaperistamisessa;
 - i) kohde-etuuksiin liittyvät vastuut eivät sisällä siirtokelpoisia rahoitusvälineitä tai johdannaisia, lukuun ottamatta rahoitusvälineitä, jotka arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö itse tai muut arvopaperistamisrakenteeseen sisältyvät osapuolet ovat laskeneet liikkeeseen, ja johdannaisia, joita käytetään valuuttariskiltä ja korkoriskiltä suojautumiseen;
 - j) arvopaperistamisen liikkeeseenlaskun aikaan tai minä tahansa liikkeeseenlaskun jälkeisenä ajankohtana, jona se sisällytetään kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden pooliin, kohde-etuuksiin liittyvät vastuut eivät sisällä saamia luottohäiriöisiltä velallisilta (tai tapauksen mukaan luottohäiriöisiltä takaajilta), jos luottohäiriöinen velallinen (tai luottohäiriöinen takaaja) on lainanottaja (tai takaaja), joka
 - i) on ajautunut konkurssiin, sopinut velkojensa kanssa velkojen mitätöinnistä tai uudelleenjärjestelystä taikka saanut tuomioistuimen myöntämään velkojilleen ulosmittausoikeuden tai korvauksen omaisuusvahingoista alullepanopäivää edeltävien kolmen vuoden aikana tapahtuneen maksulaiminlyönnin tuloksena;
 - ii) on merkitty viralliseen rekisteriin henkilöistä, joilla on huonot luottotiedot;
 - iii) on saanut ECAI:ta luottoluokituksen tai muun luottopisteytyksen, joka viittaa olennaiseen riskiin siitä, että sopimusperusteisia maksuja ei suoriteta, verrattuna tämän tyyppisten lainojen keskimääräiseen velalliseen kyseisellä lainkäyttöalueella;
 - k) arvopaperistamisen liikkeeseenlaskun aikaan tai minä tahansa liikkeeseenlaskun jälkeisenä ajankohtana, jona se sisällytetään kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden pooliin, kohde-etuuksiin liittyvät vastuut eivät sisällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maksukyvyttömyystilassa olevia vastuuta.
3. Arvopaperistamispositioiden takaisinmaksu ei saa olla strukturoitu siten, että se riippuu pääasiassa kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden vakuutena olevien varojen myynnistä. Tämä säännös ei kuitenkaan saa estää näiden vastuiden myöhempää uusimista tai jälleenrahoittamista.
4. Arvopaperistamistransaktion rakenteen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
- a) jos arvopaperistaminen on luotu ilman uusiutumiskaksoa tai uusiutumiskakso on päättynyt ja arvopaperistamisesta on annettu täytäntöönpano- tai eräntymisilmoitus, kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden pääomatulot siirretään arvopaperistamispositioiden haltijoille arvopaperistamispositioiden vaiheittaisen kuoletuksen kautta eikä arvopaperistamista varten perustettuun erillisyyhtiöön jää huomattavaa määrää käteistä kunakin maksupäivänä;
 - b) jos arvopaperistaminen on luotu siten, että sillä on uusiutumiskakso, transaktiota koskevissa asiakirjoissa määrätään asianmukaisista ennakaisen kuoletuksen laukaisevista tapahtumista, joita ovat vähintään kaikki seuraavat:
 - i) kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden luottoluokan heikentyminen;
 - ii) vähintään vastaavaan luottoluokkaan kuuluvien uusien kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden riittämätön tuottaminen;
 - iii) alullepanijaan tai hallinnoijaan liittyvän maksukyvyttömyystapahtuman ilmeneminen.
5. Arvopaperistamisen liikkeeseenlaskun aikaan velallisten tai (tapauksen mukaan takaajien) on täytynyt suorittaa vähintään yksi maksu, lukuun ottamatta tilanteita, joissa arvopaperistamisen vakuutena on 2 kohdan g alakohdan v alakohdassa tarkoitettuja luottojärjestelyitä.
6. Jos kyse on arvopaperistamisista, joissa kohde-etuuksiin liittyvät vastuut ovat 2 kohdan g alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja asuntolainoja, lainapooli ei saa sisältää lainoja, joita on markkinoitu ja jotka on merkitty olettaen, että lainan hakijalle tai tapauksen mukaan välittäjille on annettu tieto siitä, että lainanantaja ei välttämättä todenna toimitettuja tietoja.

7. Jos kyse on arvopaperistamisesta, joissa kohde-etuuksiin liittyvät vastuut ovat 2 kohdan g alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja asuntolainoja, velallisen luottokelpoisuuden arvioinnin on täytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/17/EU⁽¹⁾ 18 artiklan 1–4 kohdassa, 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa säädetyt vaatimukset tai vastaavat vaatimukset kolmansissa maissa.

8. Jos kyse on arvopaperistamisesta, joissa kohde-etuuksiin liittyvät vastuut ovat 2 kohdan g alakohdan iv ja v alakohdassa tarkoitettuja autolainoja ja leasing sopimuksia sekä kuluttajaluottoja ja luottojärjestelyitä, velallisen luottokelpoisuuden arvioinnin on täytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY⁽²⁾ 8 artiklassa säädetyt vaatimukset.

9. Jos arvopaperistamisen alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen lainanantaja on sijoittautunut unioniin, se noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 viidennessä osassa säädettyjä vaatimuksia ja julkaisee asetuksen (EY) N:o 1060/2009 8 b artiklan mukaisesti tiedot kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden luottoluokasta ja kehityksestä, transaktion rakenteesta ja vastuista tukevista rahavirroista ja vakuuksista sekä muut tiedot, joita sijoittajat tarvitsevat tehdäkseen kattavia ja tietoon perustuvia stressitestejä. Jos alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen lainanantaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, olemassa oleville ja potentiaalisille sijoittajille ja sääntelyviranomaisille annetaan liikkeeseenlaskun yhteydessä ja säännöllisin väliajoin kattavia lainakohtaisia tietoja, jotka noudattavat markkinatoimijoiden yleisesti hyväksymiä standardeja.

10. Arvopaperistamispositiota maksuvalmiuspuskurissaan pitävä luottolaitos, sen tytäryritys tai emoyritys, sen emoyrityksen tytäryritys tai mikä tahansa muu yritys, jolla on läheiset sidokset kyseiseen luottolaitokseen, ei saa olla kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden alullepanija.

11. Etuoikeusluokan liikkeeseenlaskumäärän on oltava vähintään 100 miljoonaa euroa (tai vastaava määrä kotimaan valuutan määräisenä).

12. Etuoikeusluokan jäljellä olevan painotetun keskimääräisen elinajan on oltava enintään viisi vuotta, ja se on laskettava käyttäen joko transaktion hinnoittelun takaisinmaksuolettamusta tai 20 prosentin vakioennakkomaksuastetta sen mukaan, kumpi näistä on alhaisempi; jälkimmäisen osalta luottolaitoksen on oletettava, että osto-optio toteutetaan ensimmäisenä sallittuna takaisinlunastuspäivänä.

13. Arvopaperistamisen kohde-etuutena olevien vastuiden alullepanijan on oltava asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 3 kohdassa määritelty laitos tai yritys, jonka pääasiallinen liiketoiminta koostuu yhdestä tai useammasta direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 kohdassa ja 15 kohdassa luetelluista toiminnoista.

14. Kaikkien tason 2B arvopaperistamisten markkina-arvosta on tehtävä seuraavat vähimmäisarvonleikkaukset:

- a) arvopaperistamisiin, joiden vakuutena on 2 kohdan g alakohdan i, ii ja iv alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia, sovelletaan 25 prosentin arvonleikkausta;
- b) arvopaperistamisiin, joiden vakuutena on 2 kohdan g alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia, sovelletaan 35 prosentin arvonleikkausta.

14 artikla

Rajoitetusti käytettävät sidotut likviditeettisopimukset

Jotta rajoitetusti käytettäviä sidottuja likviditeettisopimuksia, joita voidaan tehdä keskuspankin kanssa 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla, voidaan pitää tason 2B varoina, niiden on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:

a) stressikauden ulkopuolella sopimukseen sovelletaan sitoumusmaksua, joka on vähintään suurempi seuraavista:

- i) 75 peruspistettä vuodessa; tai
- ii) vuosittain vähintään 25 peruspistettä suurempi kuin erotus sopimuksen vakuutena käytettyjen varojen tuoton ja likvideistä varoista koostuvan edustavan arvopaperisalkun tuoton välillä luottoriskeissä mahdollisesti oleviin olennaisiin eroihin perustuvien oikaisujen jälkeen.

Stressikauden aikana keskuspankki voi alentaa tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaista sitoumusmaksua edellyttäen, että vähimmäisvaatimuksia, joita sovelletaan 19 artiklan mukaiseen vaihtoehtoiseen maksuvalmiusmenetelmään perustuviin likviditeettisopimuksiin, noudatetaan;

b) sopimuksen vakuutena on keskuspankin määrittämien varojen tyyppisiä kiinnittämättömiä varoja. Vakuudeksi annettavien varojen on täytettävä kaikki seuraavat kriteerit:

- i) ne säilytetään muodossa, joka helpottaa niiden nopeaa siirtoa keskuspankille, jos sopimusta koskeva osto-optio toteutetaan;
- ii) niiden arvo keskuspankin tekemän arvonleikkauksen jälkeen riittää kattamaan sopimuksen mukaisen kokonaismäärän;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

- iii) niitä ei katsota luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuriin sisältyviksi likvideiksi varoiksi;
- c) sopimus on keskuspankin vastapuoliin soveltaman toimintakehyksen mukainen;
- d) sopimusta koskevan sitoumuksen voimassaoloaika ylittää 4 artiklassa tarkoitetun 30 kalenteripäivän stressikauden;
- e) keskuspankki ei pura sopimusta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia eikä muita luottopäätöksiä tehdä niin kauan kuin kyseinen luottolaitos arvioidaan maksukykyiseksi;
- f) keskuspankki julkaisee virallisen toimintalinjan, jossa ilmoitetaan sen päätöksestä tehdä rajoitetusti käytettäviä sidottuja likviditeettisopimuksia ja jossa ilmoitetaan myös sopimusta koskevat edellytykset ja luottolaitostyytit, jotka voivat tehdä kyseisiä sopimuksia koskevan hakemuksen.

15 artikla

Yhteissijoitusyritykset

1. Yhteissijoitusyrityksessä olevia osakkeita tai osuuksia voidaan pitää samantasoisina likvideinä varoina kuin kyseisen yrityksen kohde-etuutena olevia likvidejä varoja absoluuttiseen 500 miljoonan euron määrään (tai vastaavaan kotimaan valuutan määräiseen määrään) saakka jokaisen yksittäisen luottolaitoksen tasolla edellyttäen, että
 - a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 132 artiklan 3 kohdan mukaisia vaatimuksia noudatetaan;
 - b) yhteissijoitusyritys sijoittaa ainoastaan likvideihin varoihin ja johdannaisiin, jälkimmäisessä tapauksessa vain siinä määrin kuin se on tarpeen salkkuun sisältyvän korko-, valuutta- tai luottoriskin vähentämiseksi.
2. Luottolaitosten on sovellettava seuraavia vähimmäisarvonleikkauksia yhteissijoitusyrityksissä olevien osakkeidensa tai osuuksiensa arvoon riippuen kohde-etuutena olevien likvidien varojen luokasta:
 - a) 0 prosenttia kolikoiden ja seteleiden sekä 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen keskuspankeilta olevien saamisten tapauksessa;
 - b) 5 prosenttia muiden tason 1 varojen kuin erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen tapauksessa;
 - c) 12 prosenttia 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen tapauksessa;
 - d) 20 prosenttia tason 2A varojen tapauksessa;
 - e) 30 prosenttia sellaisten tason 2B arvopaperistamisten tapauksessa, joiden vakuutena on 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii ja iv alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia;
 - f) 35 prosenttia 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tason 2B katettujen joukkolainojen tapauksessa;
 - g) 40 prosenttia sellaisten tason 2B arvopaperistamisten tapauksessa, joiden vakuutena on 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia; sekä
 - h) 55 prosenttia 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tason 2B yritysten joukkolainojen, 12 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen osakkeiden ja 12 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen korkoa tuottamattomien varojen tapauksessa.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää sovelletaan seuraavasti:
 - a) jos luottolaitoksella on tiedot yhteissijoitusyrityksen vastuista, se voi soveltaa kyseisiin kohde-etuuksiin liittyviin vastuisiin läpikatsomisperiaatetta tehdäkseen niihin asianmukaisen arvonleikkauksen 2 kohdan mukaisesti;
 - b) jos luottolaitoksella ei ole tietoja yhteissijoitusyrityksen vastuista, sen on oletettava, että yhteissijoitusyritys sijoittaa valtuuksiensa mukaisen enimmäismäärän puitteissa 2 kohdan mukaisesti luokiteltuihin likvideihin varoihin nousevassa järjestyksessä alkaen 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista varoista ja jatkaen siihen saakka, kunnes sijoitusten enimmäismäärä saavutetaan. Samaa menetelmää on sovellettava määritettäessä kohde-etuutena olevien varojen likviditeettitasoa, jos luottolaitoksella ei ole tietoja yhteissijoitusyrityksen vastuista.
4. Luottolaitosten on kehitettävä toimivat menetelmät ja prosessit yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten. Jos vastuu ei ole riittävän merkittävä, jotta luottolaitos voi kehittää omia menetelmiä, ja edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on kussakin tapauksessa vakuuttanut tämän edellytyksen täyttymisestä, luottolaitos voi käyttää ainoastaan seuraavia kolmansia osapuolia yhteissijoitusyritysten osakkeiden tai osuuksien markkina-arvon ja arvonleikkausten laskentaa ja ilmoittamista varten:
 - a) yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisönä toimiva laitos edellyttäen, että yhteissijoitusyritys sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki arvopaperit tähän säilytysyhteisönä toimivaan laitokseen; tai

b) muiden yhteissijoitusyritysten osalta yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimukset.

5. Jos luottolaitos ei täytä tämän artiklan 4 kohdassa säädettyjä yhteissijoitusyritysten osakkeita tai osuuksia koskevia vaatimuksia, sen on kumottava niiden hyväksyminen likvideiksi varoiksi sovellettaessa tätä asetusta 18 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Talletukset ja muu rahoitus osuuskuntaverkostoissa ja laitosten suojajärjestelmissä

1. Jos luottolaitos kuuluu asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään, verkostoon, jolle voidaan myöntää kyseisen asetuksen 10 artiklassa säädetty vapautus, tai jäsenvaltion osuuskuntaverkostoon, vaadittaessa maksettavia talletuksia, joita luottolaitoksella on keskuslaitoksessa, on kohdeltava likvideinä varoina noudattaen jompaa kumpaa seuraavista säännöksistä:

a) jos kansallisen lainsäädännön taikka järjestelmää tai verkostoa koskevien oikeudellisesti sitovien asiakirjojen mukaisesti keskuslaitoksella on velvollisuus säilyttää talletukset tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tai sijoittaa ne tällaisiin likvideihin varoihin, talletuksia on kohdeltava samalle tasolle tai samaan luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tämän asetuksen mukaisesti;

b) jos keskuslaitoksella ei ole velvollisuutta säilyttää talletuksia tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvina likvideinä varoina tai sijoittaa ne tällaisiin likvideihin varoihin, talletuksia on kohdeltava tason 2B varoina tämän asetuksen mukaisesti ja niiden jäljellä olevaan määrään on sovellettava vähintään 25 prosentin arvonleikkausta.

2. Jos jäsenvaltion lainsäädännön taikka yhtä 1 kohdassa kuvailluista verkostoista tai ohjelmista koskevien oikeudellisesti sitovien asiakirjojen mukaisesti luottolaitoksella on mahdollisuus saada 30 kalenteripäivän kuluessa maksuvalmiusrahoitusta keskuslaitokselta tai muulta samaan verkostoon tai järjestelmään kuuluvalla laitoksella, tällaista rahoitusta on kohdeltava tason 2B omaisuuseränä siltä osin kuin sen vakuutena ei ole tietylle tasolle tai tiettyyn luokkaan kuuluvia likvidejä varoja. Maksuvalmiusrahoituksen sidotun pääoman määrään on sovellettava vähintään 25 prosentin arvonleikkausta.

17 artikla

Maksuvalmiuspuskurin koostumus varojen tason mukaan

1. Luottolaitosten on aina täytettävä seuraavat maksuvalmiuspuskurinsa koostumusta koskevat vaatimukset:

a) tason 1 varojen osuuden maksuvalmiuspuskurista on oltava vähintään 60 prosenttia;

b) tason 1 varojen, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin tasokkaita katettuja joukkolainoja, osuuden maksuvalmiuspuskurista on oltava vähintään 30 prosenttia;

c) tason 2B varojen osuus maksuvalmiuspuskurista voi olla enintään 15 prosenttia.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia on sovellettava sen jälkeen, kun on mukauduttu vaikutuksiin, joita aiheutuu vakuudelliseen rahoitukseen, vakuudelliseen luotonantoon tai vakuudellisiin vaihtosopimuksiin liittyvistä likvideillä varoilla toteutettavista transaktioista, jos kyseiset transaktiot erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, sovellettavien arvonleikkausten vähentämisen jälkeen ja edellyttäen, että luottolaitos noudattaa 8 artiklassa säädettyjä toiminnallisia vaatimuksia.

3. Luottolaitosten on määritettävä maksuvalmiuspuskurinsa koostumus tämän asetuksen liitteessä I vahvistettujen kaavojen mukaan.

18 artikla

Vaatimusten rikkominen

1. Jos likvidit varat eivät enää täytä niihin sovellettavia 7 artiklassa säädettyjä yleisiä vaatimuksia, 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toiminnallisia vaatimuksia tai muita tässä luvussa säädettyjä sovellettavia hyväksyttävyysskriteereitä, luottolaitoksen on kumottava kyseisten varojen hyväksyminen likvideiksi varoiksi viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa siitä päivästä, jona vaatimusten rikkominen tapahtui.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan yhteissijoitusyrityksen osakkeisiin tai osuuksiin, jotka eivät enää täytä hyväksyttävyysskriteereitä, vain jos niiden osuus yhteissijoitusyrityksen kokonaisvaroista on enintään 10 prosenttia.

19 artikla

Vaihtoehtoiset maksuvalmiusmenetelmät

1. Jos käytettävissä ei ole riittävästi tietyn valuutan määräisiä likvidejä varoja, jotta luottolaitokset voisivat täyttää 4 artiklassa säädetyn maksuvalmiusvaatimuksen, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista säännöksistä:
 - a) edellä 8 artiklan 6 kohdassa säädettyä valuuttojen yhdenmukaisuusvaatimusta ei sovelleta kyseiseen valuuttaan;
 - b) luottolaitos voi kattaa jonkin valuutan määräisten likvidien varojen vajeen jäsenvaltion tai sen kolmannen maan, jonka valuutasta on kyse, keskuspankilta saatavalla luottojärjestelyllä edellyttäen, että järjestely täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - i) se on sidottu sopimusperusteisesti peruuttamattomasti seuraaviksi 30 kalenteripäiväksi;
 - ii) siitä veloitetaan palkkio, joka on maksettava riippumatta määrästä, joka on jo maksettu takaisin sopimuksen mukaisesta määrästä;
 - iii) palkkion määrä määritetään siten, että järjestelyn vakuutena käytettyjen varojen nettotuotto ei ylitä likvideistä varoista koostuvan edustavan arvopaperisalkun nettotuottoa luottoriskeissä mahdollisesti oleviin olennaisiin eroihin perustuvien oikaisujen jälkeen;
 - c) jos tason 1 varojen määrä on vajaa mutta tason 2A varojen määrä on riittävä, luottolaitoksella voi olla maksuvalmiuspuskurissaan tason 2A lisävaroja, ja 17 artiklassa säädettyjä varojen tason mukaisia enimmäismääriä on katsottava muutetun vastaavasti. Näihin tason 2A lisävaroihin on sovellettava vähintään 20 prosentin arvonleikkausta. Kaikkiin luottolaitoksen hallussa oleviin tason 2B varoihin on edelleen sovellettava tämän luvun mukaisesti kulloinkin sovellettavia arvonleikkauksia.
2. Luottolaitosten on sovellettava 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia suhteuttaen ne käänteisesti asiaankuuluvien likvidien varojen saatavuuteen. Luottolaitosten on arvioitava maksuvalmiustarpeensa tämän artiklan soveltamiseksi ottaen huomioon, miten ne kykenevät moitteettomalla maksuvalmiuden hallinnalla vähentämään kyseisten likvidien varojen tarvetta ja minkä verran muilla markkinaosapuolilla on kyseisiä varoja.
3. Valuutat, joihin voidaan soveltaa 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia, ja se, missä määrin yhtä tai useampaa poikkeusta voidaan soveltaa kokonaisuudessaan tiettyyn valuuttaan, määritetään täytäntöönpanoasetuksella, jonka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 575/2013 419 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
4. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen poikkeuksien käyttöön sovellettavat yksityiskohtaiset edellytykset on määritettävä delegoidulla säädöksellä, jonka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 575/2013 419 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

III OSASTO

LIKVIDITEETIN ULOS- JA SISÄÄNVIRTAUKSET

1 LUKU

Likviditeetin nettoulosvirtaukset

20 artikla

Likviditeetin nettoulosvirtausten määritelmä

1. Likviditeetin nettoulosvirtaukset saadaan vähentämällä b alakohdan mukaisten likviditeetin sisäänvirtausten summa a alakohdan mukaisten likviditeetin ulosvirtausten summasta, kuitenkin siten, että tulos on vähintään nolla; laskenta on suoritettava seuraavasti:
 - a) 2 luvussa määriteltyjen likviditeetin ulosvirtausten summa;
 - b) 3 luvussa määriteltyjen likviditeetin sisäänvirtausten summa, joka lasketaan seuraavasti:
 - i) sisäänvirtaukset, jotka on vapautettu 33 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun ylärajan soveltamisesta;
 - ii) pienempi 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sisäänvirtauksista ja 90 prosenttia a alakohdassa tarkoitetuista ulosvirtauksista, joista vähennetään 33 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset, kuitenkin siten, että tulos on vähintään nolla;
 - iii) pienempi muista kuin 33 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista sisäänvirtauksista ja 75 prosenttia a alakohdassa tarkoitetuista ulosvirtauksista, joista vähennetään 33 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset ylärajan soveltamisesta vapautetut sisäänvirtaukset ja 33 artiklan 4 kohdan mukaiset sisäänvirtaukset jaettuna 0,9:llä 90 prosentin ylärajan vaikutuksen ottamiseksi huomioon, kuitenkin siten, että tulos on vähintään nolla.

2. Likviditeetin sisäänvirtauksia ja likviditeetin ulosvirtauksia on arvioitava 30 kalenteripäivän stressikauden aikana käyttämällä 5 artiklassa tarkoitetun valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää.
3. Edellä 1 kohdassa säädetty laskenta on suoritettava liitteessä II olevan kaavan mukaan.

21 artikla

Johdannaistransaktioissa saatujen vakuuksien vaikutusten arviointia koskevat vaatimukset

Luottolaitosten on laskettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset nettomääräisesti kunkin vastapuolen osalta edellyttäen, että ne ovat tehneet kyseisen asetuksen 295 artiklan mukaisia kahdenvälisiä nettoutussopimuksia. Tätä artiklaa sovellettaessa nettomääräiseksi on katsottava määrä ilman saatavia vakuuksia edellyttäen, että vakuuksia voidaan pitää tämän asetuksen II osaston mukaisena likvidinä omaisuuseränä. Käteisen ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset valuuttajohdannaistransaktioista, joissa pääomamäärät vaihdetaan kokonaisuudessaan samanaikaisesti (tai saman päivän aikana), on laskettava nettoperusteisesti, vaikka kyseiset transaktiot eivät kuuluisi kahdenvälisen nettoutussopimuksen soveltamisalaan.

2 LUKU

Likviditeetin ulosvirtaukset

22 artikla

Likviditeetin ulosvirtausten määritelmä

1. Likviditeetin ulosvirtaukset on laskettava kertomalla erityyppisten ja eri luokkiin kuuluvien velkojen ja taseen ulkopuolisten sitoumusten nostamatta olevat määrät prosenteilla, joilla ne todennäköisesti poistuvat tai maksetaan takaisin tämän luvun mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut likviditeetin ulosvirtaukset, jotka kerrotaan kulloinkin sovellettavalla ulosvirtausteella, sisältävät seuraavat:
 - a) stabiilien vähittäistalletusten ja muiden 24, 25 ja 26 artiklan mukaisten vähittäistalletusten kulloinenkin määrä;
 - b) muiden sellaisten velkojen, jotka lankeavat maksettaviksi tai joita velan myöntäjä tai rahoituksen antaja voivat vaatia maksettaviksi tai joiden osalta rahoituksen antaja voi olettaa, että luottolaitos maksaa velan takaisin seuraavien 30 kalenteripäivän aikana, kulloisetkin määrät määritettyinä 27 ja 28 artiklan mukaisesti;
 - c) 30 artiklan mukaisesti määritetyt lisäulosvirtaukset;
 - d) enimmäismäärä, joka voidaan maksaa takaisin käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista seuraavien 30 kalenteripäivän aikana 31 artiklan mukaisesti;
 - e) lisäulosvirtaukset, jotka havaitaan 23 kohdan mukaisessa arvioinnissa.

23 artikla

Muita tuotteita ja palveluita koskevat likviditeetin lisäulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on arvioitava säännöllisesti likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyyttä ja mahdollista volyymia seuraavien 30 päivän aikana muiden kuin 27–31 artiklassa tarkoitettujen sellaisten tuotteiden tai palvelujen osalta, joita kyseiset luottolaitokset tarjoavat tai järjestävät tai joita mahdolliset ostajat voisivat pitää kyseisiin laitoksiin liittyvinä. Kyseisiä tuotteita tai palveluita ovat muun muassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklassa ja liitteessä I tarkoitetuista sopimusjärjestelyistä johtuvat likviditeetin ulosvirtaukset, kuten
 - a) muut taseen ulkopuoliset velvoitteet ja ehdolliset rahoitusvelvoitteet, mukaan lukien muun muassa sitomattomat rahoitusjärjestelyt;
 - b) käyttämättömät lainat ja ennakkomaksut tukkukaupan vastapuolille;
 - c) kiinnelainat, joista on sovittu mutta joita ei ole vielä maksettu takaisin;

- d) luottokortit;
- e) tilinylitykset;
- f) suunnitellut ulosvirtaukset, jotka liittyvät uusien vähittäis- tai tukkulainojen uusimiseen tai jatkamiseen;
- g) suunnitellut johdannaisiin liittyvät maksettavat;
- h) kaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja ulosvirtauksia on arvioitava käyttämällä 5 artiklassa tarkoitettua valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää. Luottolaitosten on kiinnitettävä tässä arvioinnissa erityistä huomiota siihen, että niiden maineelle voi aiheutua olennaista vahinkoa, jos ne eivät anna tällaisille tuotteille tai palveluille maksuvalmiustukea. Luottolaitosten on ilmoitettava vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille ne tuotteet ja palvelut, joiden osalta 1 kohdassa tarkoitettujen likviditeetin ulosvirtausten todennäköisyys ja potentiaalinen volyymi ovat merkittäviä, ja toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä ulosvirtaukset, jotka on otettava huomioon. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tasoltaan enintään 5 prosentin ulosvirtausta asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettujen ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvien taseen ulkopuolisten tuotteiden osalta.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain ilmoitettava EPV:lle tuote- tai palvelutyyppit, joiden osalta ne ovat luottolaitosten antamien ilmoitusten perusteella määrittäneet ulosvirtaukset, ja niiden on tässä ilmoituksessa annettava myös selostus menetelmästä, jota ulosvirtausten määrittämisessä on sovellettu.

24 artikla

Stabiileista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Jolleivät 25 artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaista suurempaa ulosvirtausta koskevat kriteerit täyty, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY⁽¹⁾ tai direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien vähittäistalletusten määrä on katsottava stabiiliksi ja kerrottava vähintään 5 prosentilla, jos talletus

- a) on osa vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, minkä vuoksi sen nostaminen on erittäin epätodennäköistä; tai
- b) on maksuliikennetilillä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa vähittäistalletus katsotaan osaksi vakiintunutta liiketoimintasuhdetta, jos tallettaja täyttää vähintään yhden seuraavista perusteista:

- a) se on luottolaitoksen kanssa aktiivisessa sopimussuhteessa, jonka kesto on vähintään 12 kuukautta;
- b) se on luottolaitoksen kanssa lainasuhteessa, joka koskee asuntolainojen tai muiden pitkäaikaisten lainojen ottamista;
- c) sillä on vähintään yksi muu aktiivinen tuote kuin laina luottolaitoksen kanssa.

3. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa vähittäistalletuksen katsotaan olevan maksuliikennetilillä, jos kyseiselle tilille hyvitetään tai siltä veloitetaan säännöllisesti palkkoja, tuloja tai maksuliikennettä.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat 1 päivästä tammikuuta 2019 antaa luottolaitoksille luvan kertoa 3 prosentilla sellaisten 1 kohdassa tarkoitettujen stabiilien vähittäistalletusten määrän, jotka kuuluvat direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän piiriin, 100 000 euron enimmäistasoon saakka kyseisen direktiivin 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti edellyttäen, että komissio on vahvistanut, että virallisesti hyväksytty talletusten vakuusjärjestelmä täyttää kaikki seuraavat perusteet:

- a) talletusten vakuusjärjestelmällä on käytettävissä direktiivin 2014/49/EU 10 artiklassa tarkoitettujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen, jotka kerätään ennakkoon kannatusmaksulla, joka sen jäsenten on maksettava vähintään vuosittain;
- b) talletusten vakuusjärjestelmällä on käytössään riittävät keinot varmistaa, että sillä on helposti käytettävissään lisärahoitusta, jos sen varannot ovat suuren osto-option kohteena, mukaan lukien mahdollisuus saada ylimääräisiä kannatusmaksuja jäseninään olevilta luottolaitoksilta ja asianmukaiset vaihtoehtoiset rahoitusjärjestelyt, joilla ne voivat hankkia lyhyen aikavälin rahoitusta yleisöltä tai yksityisiltä kolmansilta osapuolilta;
- c) talletusten vakuusjärjestelmän on varmistettava, että korvattava määrä asetetaan direktiivin 2014/49/EU 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla saataville seitsemän työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona 3 prosentin ulosvirtausta aletaan soveltaa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5).

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 4 kohdassa tarkoitetun luvan vain saatuaan siihen komission ennakkohyväksynnän. Tällaista hyväksyntää on pyydetävä perustellulla ilmoituksella, jonka on sisällettävä todisteita siitä, että stabiilien vähittäistalletusten run-off-asteet olisivat alle 3 prosenttia minkä tahansa stressikauden aikana 5 artiklassa tarkoitettujen skenaarioiden mukaisesti. Perusteltu ilmoitus on toimitettava komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen päivää, josta alkaen lupaa haetaan. Komissio arvioi, täyttääkö kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset. Jos nämä edellytykset täyttyvät, komissio hyväksyy toimivaltaisen viranomaisen pyynnön, joka koskee luvan myöntämistä, jollei hyväksynnän antamatta jättämiseen ole pakottavia syitä ottaen huomioon vähittäistalletusten sisämarkkinoiden toiminta. Kaikilla luottolaitoksilla, jotka kuuluvat hyväksyttyyn talletusten vakuusjärjestelmään, on oltava oikeus hakea 3 prosentin ulosvirtausastetta. Komissio pyytää EPV:ltä lausuntoa siitä, täyttääkö kyseinen talletusten vakuusjärjestelmä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetty edellytykset.

6. Toimivaltaisen viranomaisensa luvalla luottolaitokset voivat kertoa 3 prosentilla 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää vastaavan kolmannessa maassa sijaitsevan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin kuuluvien vähittäistalletusten määrän, jos kyseinen kolmas maa sallii tämän kohtelun.

25 artikla

Muista vähittäistalletuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on kerrottava muut vähittäistalletukset, mukaan lukien se osa vähittäistalletuksista, joka ei kuulu 24 artiklan soveltamisalaan, 10 prosentilla, jollei 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelleta.

2. Muihin vähittäistalletuksiin on sovellettava luottolaitoksen 3 kohdan mukaisesti määrittämiä korkeampia ulosvirtausasteita, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) talletusten kokonaismäärä, mukaan lukien asiakkaan talletustilit luottolaitoksessa tai ryhmässä, on yli 500 000 euroa;

b) talletus on ainoastaan internetissä toimivalla tilillä;

c) talletuksen korko täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

i) se on huomattavasti samanlaisten vähittäistuotteiden keskikorkoa korkeampi;

ii) sen tuotto johdetaan markkinaindeksiin tai useampaan indeksiin perustuvasta tuotosta;

iii) sen tuotto johdetaan mistä tahansa muusta markkinamuuttujasta kuin vaihtuvasta korosta;

d) talletus tehtiin alun perin määräaikaistalletuksena, jonka erääntymispäivä ajoittuu 30 kalenteripäivän jaksolle, tai talletuksella on sopimusjärjestelyiden mukainen kiinteä irtisanomispäivä, joka on lyhyempi kuin 30 kalenteripäivää, toisin kuin talletuksilla, joihin voidaan soveltaa 4 kohdassa säädettyä kohtelua;

e) unioniin sijoittautuneiden luottolaitosten tapauksessa tallettaja asuu kolmannessa maassa tai talletus on muun valuutan kuin euron tai jäsenvaltion oman valuutan määräinen. Kolmansissa maissa sijaitsevien luottolaitosten tai sivuliikkeiden tapauksessa tallettaja ei asu kolmannessa maassa tai talletus on muun valuutan kuin kolmannen maan oman valuutan määräinen.

3. Luottolaitosten on sovellettava korkeampaa ulosvirtausastetta, joka määritetään seuraavasti:

a) jos vähittäistalletukset täyttävät 2 kohdan a kohdan mukaisen kriteerin tai kaksi 2 kohdan b–e alakohdan mukaisista kriteereistä, niihin on sovellettava 10–15 prosentin ulosvirtausastetta;

b) jos vähittäistalletukset täyttävät 2 kohdan a alakohdan mukaisen kriteerin ja vähintään yhden muun 2 kohdan mukaisen kriteerin taikka vähintään kolme 2 kohdan mukaisista kriteereistä, niihin on sovellettava 15–20 prosentin ulosvirtausastetta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa tapauskohtaisesti korkeampaa ulosvirtausastetta, jos se on perusteltua luottolaitoksen erityisolosuhteiden vuoksi. Luottolaitosten on sovellettava vähittäistalletuksiin 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua ulosvirtausastetta, jos 2 kohdassa tarkoitettua arviointia ei ole suoritettu tai sitä ei ole saatettu päätökseen.

4. Laitokset voivat jättää ulosvirtauslaskelman ulkopuolelle tietyt selvästi rajatut vähittäistalletusten luokat, kunhan laitos soveltaa kyseiseen talletusluokkaan joka tilanteessa tiukasti seuraavia säännöksiä, jollei tallettajan tapauskohtaisesti perusteltavista vaikeista olosuhteista muuta johdu:

- a) tallettaja ei saa nostaa talletusta 30 kalenteripäivän kuluessa; tai
- b) nostaessaan talletuksen 30 kalenteripäivän kuluessa tallettajan on maksettava ennenaikaisesta nostosta sakko, johon sisältyy korkojen menetys nostopäivän ja sopimuksenmukaisen eräntymispäivän väliseltä ajalta sekä olennainen sakko, jonka ei tarvitse olla suurempi kuin korko talletuspäivän ja nostopäivän väliseltä ajalta.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu osa talletuksesta voidaan nostaa joutumatta maksamaan sakkoa, ainoastaan tätä osaa on kohdeltava avistatalletuksena ja loppuosaa tässä kohdassa tarkoitettuna määräaikaistalletuksena. Peruutettuihin talletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle 30 kalenteripäivää, on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta, jos on sovittu korvausten maksamisesta toiselle luottolaitokselle.

5. Poiketen siitä, mitä 1–4 kohdassa ja 24 artiklassa säädetään, luottolaitosten on kerrottava kolmansissa maissa ottamansa vähittäistalletukset korkeammalla ulosvirtausasteella, jos kyseisen kolmannen maan maksuvalmiusvaatimuksia koskevassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään tällaisesta korkeammasta prosenttiosuudesta.

26 artikla

Ulosvirtaukset, joilla on riippuvuussuhde sisäänvirtausten kanssa

Edellyttäen, että siihen on saatu toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksyntä, luottolaitokset voivat laskea likviditeetin ulosvirtauksen ilman siitä riippuvaa sisäänvirtausta, jos tämä täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) ulosvirtauksesta riippuva sisäänvirtaus on suoraan sidoksissa ulosvirtaukseen, eikä sitä oteta huomioon 3 luvun mukaisessa likviditeetin sisäänvirtausten laskennassa;
- b) ulosvirtauksesta riippuvaa sisäänvirtausta edellytetään oikeudellisen taikka sääntelyyn tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen mukaan;
- c) ulosvirtauksesta riippuva sisäänvirtaus täyttää jommankumman seuraavista edellytyksistä:
 - i) se syntyy ehdottomasti ennen ulosvirtausta;
 - ii) se vastaanotetaan 10 päivän kuluessa, ja jäsenvaltion keskushallinto takaa sen.

27 artikla

Toiminnallisista talletuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on kerrottava seuraavilla tavoilla voimassa pidetyistä talletuksista johtuvat velat 25 prosentilla:

- a) tallettaja pitää talletukset voimassa saadakseen luottolaitokselta selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalveluja tai muita vastaavia palveluja vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä;
- b) talletukset pidetään voimassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään kuuluvan yhteisen tehtävänjaon yhteydessä tai osuuskuntamuotoisissa luottolaitoksissa, jotka kuuluvat pysyvästi kyseisen asetuksen 113 artiklan 6 kohdan mukaiset vaatimukset täyttävään keskuselimeen, tai samassa laitosten suojajärjestelmässä tai osuuskuntaverkostossa jäsenenä olevan toisen yksikön lakiin tai laitoksen perustamiskirjaan perustuvana vähimmäistalletuksena edellyttäen, että talletuksia ei hyväksytä 3 kohdassa ja 16 artiklassa tarkoitetuiksi talletuksen tekävän luottolaitoksen likvideiksi varoiksi;
- c) talletukset pidetään voimassa muun kuin a alakohdassa mainitun vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä;
- d) tallettaja pitää talletukset voimassa saadakseen käteismaksujen selvityspalveluita ja keskuslaitospalveluita, jos luottolaitos kuuluu johonkin 16 artiklassa tarkoitetuista verkostoista tai järjestelmistä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, luottolaitosten on kerrottava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista talletuksista johtuvien velkojen osuus 5 prosentilla siinä määrin kuin kyseinen osuus kuuluu direktiivin 94/19/EY tai direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin.

3. Luottolaitosten keskusluottolaitokseen sijoittamat talletukset, joita pidetään 16 artiklan mukaisesti talletuksen tekävän luottolaitoksen likvideinä varoina, on kerrottava 100 prosentin ulosvirtausasteella keskuslaitoksen osalta kyseisen varojen määrän perusteella sen jälkeen, kun niihin on sovellettu arvonneikkausta. Näiden likvidien varojen ei katsota kattavan muita kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua ulosvirtausta, ja niitä ei oteta huomioon 17 artiklan mukaisessa jäljellä olevan maksuvalmiuspuskurin koostumuksen laskennassa yksittäisen keskuslaitoksen tasolla.

4. Edellä 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut selvitys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalvelut ja muut vastaavat palvelut kattavat tällaiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin ne suoritetaan sellaisen vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä, joka on tallettajan kannalta ratkaisevan tärkeä. Edellä 1 kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin talletuksiin on liitettävä olennaisia oikeudellisia tai toiminnallisia rajoituksia, joiden vuoksi 30 kalenteripäivän kuluessa tehtävät merkittävät nostot ovat epätodennäköisiä. Varoja, jotka ylittävät toiminnallisten palveluiden tarjonnan edellyttämät varat, on kohdeltava ei-toiminnallisina talletuksina.

5. Talletuksia, jotka johtuvat kirjeenvaihtajapankkisuhteesta tai perusarvopapereiden välityspalveluiden tarjoamisesta, ei saa kohdella toiminnallisena talletuksena, ja niihin on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta.

6. Yksilöidäkseen 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut talletukset luottolaitoksen on katsottava, että sillä on vakiintunut liiketoimintasuhde muun kuin rahoitusalan asiakkaan osalta, lukuun ottamatta määräaikaistalletuksia, säästötalletuksia ja välitettyjä talletuksia, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tilille maksettava korko vahvistetaan vähintään 5 peruspistettä ominaisuuksiltaan vastaavien tukkutalletusten kulloistakin korkoa matalammaksi, mutta sen ei tarvitse olla negatiivinen;
- b) talletusta pidetään erityisesti nimetyillä tileillä, ja se hinnoitellaan siten, ettei tallettajalle anneta taloudellisia kannustimia pitää talletettuna enemmän varoja kuin toiminnallinen suhde edellyttää;
- c) olennaiset liiketoimet hyvitetään tai veloitetaan tihein väliajoin kyseiseltä tililtä;
- d) jompikumpi seuraavista kriteereistä täyttyy:
 - i) suhde tallettajan kanssa on ollut olemassa vähintään 24 kuukautta;
 - ii) talletusta käytetään vähintään kahteen aktiiviseen palveluun. Näihin palveluihin voi kuulua suora tai välillinen mahdollisuus saada kansallisia tai kansainvälisiä maksupalveluita, käydä arvopaperikauppaa tai käyttää talletuspalveluita.

Vain sitä osaa talletuksesta, joka on välttämätön sen palvelun hyödyntämiseksi, jonka sivutuote talletus on, on kohdeltava toiminnallisena talletuksena. Loppuosaa on kohdeltava ei-toiminnallisena talletuksena.

28 artikla

Muista veloista johtuvat ulosvirtaukset

1. Luottolaitosten on kerrottava velat, jotka johtuvat sellaisten asiakkaiden tekemistä talletuksista, jotka ovat muiden alojen kuin rahoitusalan asiakkaita, valtioita, keskuspankkeja, kansainvälisiä kehityspankkeja, julkisyhteisöjä tai julkisoikeudellisia laitoksia taikka luotto-osuuskuntia, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaisia sijoitusyhtiöitä tai talletusten välittäjiä, 40 prosentilla siltä osin kuin ne eivät kuulu 27 artiklan soveltamisalaan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos kyseisessä alakohdassa tarkoitetut velat kuuluvat direktiivin 94/19/EY tai direktiivin 2014/49/EU mukaisen talletusten vakuusjärjestelmän tai kolmannen maan vastaavan talletusten vakuusjärjestelmän piiriin, ne on kerrottava 20 prosentilla.

2. Luottolaitosten on kerrottava laitoksen omista toimintamenoista johtuvat velat 0 prosentilla.

3. Luottolaitosten on kerrottava velat, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 192 artiklan 2 alakohdan määritelmän mukaisesta vakuudellisesta luotonannosta ja kyseisen asetuksen 192 artiklan 3 alakohdan määritelmän mukaisista pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, seuraavasti:

- a) 0 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita voitaisiin pitää 10 artiklan mukaisina tason 1 varoina, lukuun ottamatta 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja tai keskuspankin myöntämiä lainoja;
- b) 7 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita voitaisiin pitää 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuina erittäin laadukkaina katettuina joukkolainoina;
- c) 15 prosentilla, jos niiden vakuutena on varoja, joita voitaisiin pitää 11 artiklan mukaisina tason 2A varoina;
- d) 25 prosentilla,
 - i) jos niiden vakuutena on 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i, ii tai iv alakohdassa tarkoitettuja varoja;
 - ii) jos niiden vakuutena on varoja, joita ei voida pitää 10 ja 11 artiklan mukaisesti likvideinä varoina ja luotonantaja on sellaisen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto, julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos, jossa luottolaitokselle on myönnetty toimilupa tai johon luottolaitos on perustanut sivuliikkeen, tai kansainvälinen kehityspankki. Tätä kohtelua sovelletaan vain niihin julkisyhteisöihin tai julkisoikeudellisiin laitoksiin, joiden riskipaino on asetuksen (EU) N:o 575/2013 116 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti enintään 20 prosenttia;
- e) 35 prosenttia, jos niiden vakuutena on 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii tai v alakohdassa tarkoitettujen varojen alaluokkia;

- f) 50 prosenttia, jos niiden vakuutena on
- i) yritysten joukkolainoja, joita voitaisiin pitää 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisina tason 2B varoina;
 - ii) osakkeita, joita voitaisiin pitää 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisina tason 2B varoina;
- g) 100 prosenttia, jos niiden vakuutena on varoja, joita ei voitaisi pitää II osaston mukaisina likvideinä varoina, lukuun ottamatta tämän kohdan d alakohdan ii alakohdan kattamia liiketoimia tai keskuspankin myöntämiä lainoja.
4. Vakuudellisten vaihtosopimusten, jotka erääntyvät seuraavien 30 päivän kuluessa, on johdettava ulosvirtaukseen, joka vastaa lainaksi otettujen varojen lisälikviditeettiarvoa verrattuna lainaksi annettujen varojen likviditeettiarvoon, jollei vastapuoli ole keskuspankki, jolloin sovelletaan 0 prosentin ulosvirtausastetta.
5. Kansallisessa lainsäädännössä edellytettäviin asiakassuojajärjestelmiin liittyvillä erillisillä tileillä pidettäviä katesaldoja on kohdeltava 32 artiklan mukaisina sisäänvirtauksina, ja ne on jätettävä likvidien varojen varannon ulkopuolelle.
6. Luottolaitosten on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta kaikkiin velkakirjoihin, joukkolainoihin ja muihin luottolaitoksen liikkeeseen laskemiin vieraan pääoman ehtoihin arvopapereihin, jollei joukkolainaa myydä yksinomaan vähittäismarkkinoilla ja pidetä vähittäistilillä, jolloin kyseisiä instrumentteja voidaan kohdella asianmukaisen vähittäistalutusten luokan mukaan. On asetettava rajoituksia, joilla varmistetaan, että kyseisiä instrumentteja voivat ostaa ja pitää hallussa vain vähittäisasiakkaat.

29 artikla

Ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisäiset ulosvirtaukset

1. Poiketen siitä, mitä 31 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tapauskohtaisesti luvan alhaisemman ulosvirtausasteen soveltamiseen käyttämättömiin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käytettäessä;
 - b) vastapuoli on luottolaitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen taikka kuuluu samaan asetukseen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään tai keskuslaitokseen taikka kyseisen asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuun verkostoon tai osuuskuntaryhmään;
 - c) alhaisempi ulosvirtausaste ei alita vastapuolen soveltamaa sisäänvirtausastetta;
 - d) luottolaitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä, jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan. Tuolloin on täytettävä seuraavat objektiiviset lisäkritterit:
- a) likviditeetin tarjoajan ja saajan likviditeettiriskiprofiili on alhainen;
 - b) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat käyttämätöntä luotto- tai likviditeettilimiittä;
 - c) likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili on otettava asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

Jos annetaan lupa tällaisen alhaisemman ulosvirtausasteen soveltamiseen, toimivaltaisen viranomaisen on annettava EPV:lle tieto asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn tuloksesta. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava säännöllisesti edellytysten täyttymistä tällaisten pienempien ulosvirtausten soveltamiseksi.

30 artikla

Lisäulosvirtaukset

1. Vakuuksiin, jotka eivät ole 10 artiklassa tarkoitettuja käteisvaroja tai varoja ja jotka luottolaitos sijoittaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin sekä luottojohdannaisiin, on sovellettava 20 prosentin lisäulosvirtausta.

Vakuuksiin, jotka ovat 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja varoja ja jotka luottolaitos sijoittaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltuihin sopimuksiin sekä luottojohdannaisiin, on sovellettava 10 prosentin lisäulosvirtausta.

⁽¹⁾ Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

2. Luottolaitosten on laskettava ja ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille lisäulosvirtaus kaikkien sellaisten tehtyjen sopimusten osalta, joiden sopimusehdot johtavat 30 päivän kuluessa luottolaitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä aiheutuviin likviditeetin lisäulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin. Luottolaitosten on ilmoitettava tämä ulosvirtaus toimivaltaisille viranomaisille viimeistään asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisen raportoinnin yhteydessä. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että nämä ulosvirtaukset ovat olennaisia suhteessa luottolaitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, niiden on vaadittava luottolaitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimääräisiä vakuustarpeita tai käteisen ulosvirtauksia, jotka johtuvat luottolaitoksen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, joka vastaa ulkoisen luottoluokituksen alenemista kolmella pykälällä. Luottolaitoksen on sovellettava 100 prosentin ulosvirtausastetta näihin lisävaluuttakuihin tai käteisen ulosvirtauksiin. Luottolaitoksen on tarkasteltava säännöllisesti tämän olennaisen heikentymisen laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaisille viranomaisille.
3. Luottolaitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, joita epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutus aiheuttaisi luottolaitoksen johdannaistransaktioille, rahoitustoimille ja muille sopimuksille, jos nämä ovat olennaisia. Tämä laskelma on suoritettava sen delegoidun säädöksen mukaisesti, jonka komissio hyväksyy asetuksen (EU) N:o 575/2013 423 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
4. Luottolaitosten on otettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset huomioon nettomääräisesti 21 artiklan mukaisesti. Jos kyseessä on nettoulosvirtaus, luottolaitoksen on kerrottava tulos 100 prosentilla. Luottolaitosten on jätettävä tällaisten laskelmien ulkopuolelle maksuvalmiusvaatimukset, jotka johtuvat 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta.
5. Luottolaitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa 100-prosenttisesti arvopapereiden tai muiden lyhyeksi myytävien ja 30 kalenteripäivän aikajänteellä toimitettavien varojen markkina-arvoa, ellei luottolaitos omista toimitettavia arvopapereita tai ole lainannut niitä ehdoin, jotka edellyttävät niiden palauttamista vasta 30 kalenteripäivän jälkeen, eivätkä arvopaperit ole osa luottolaitoksen likvidejä varoja. Jos lyhyt positio katetaan arvopapereilla toteutettavalla vakuudellisella rahoitustoimella, luottolaitoksen on oletettava, että lyhyt positio pidetään voimassa koko 30 kalenteripäivän jakson ajan ja että siihen sovelletaan 0 prosentin ulosvirtausastetta.
6. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa 100 prosentin osuutta
- a) luottolaitoksen hallussa olevista ylimääräisistä vakuuksista, jotka vastapuoli voi sopimuksen mukaan vaatia milloin tahansa maksettaviksi;
 - b) vakuuksista, jotka on tarkoitus toimittaa vastapuolelle 30 kalenteripäivän kuluessa;
 - c) vakuuksista, jotka vastaavat varoja, joita voitaisiin pitää II osaston mukaisina likvideinä varoina, joilla puolestaan voidaan korvata varoja, jotka vastaavat varoja, joita ei voitaisi pitää II osaston mukaisina likvideinä varoina ilman luottolaitoksen suostumusta.
7. Vakuutena saatuja talletuksia ei pidetä 27 tai 29 artiklaa sovellettaessa velkoina, mutta niihin sovelletaan soveltuvin osin tämän artiklan 1–6 kohdan säännöksiä.
8. Luottolaitosten on otaksuttava, että omaisuusvakuudellisia arvopapereita, katettuja joukkolainoja ja muita strukturoituja rahoitusvälineitä, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, koskevaan varojen menetykseen sovelletaan 100 prosentin ulosvirtausta, kun näiden instrumenttien liikkeeseenlaskijana on luottolaitos itse taikka luottolaitoksen järjestämät erityissijoitusrahastot tai erillisyyhtiöt.
9. Luottolaitosten on otaksuttava, että omaisuusvakuudellisiin yritystodistuksiin, erityissijoitusrahastoihin, arvopaperisijoitusvälineisiin ja muihin vastaaviin rahoitusjärjestelyihin sovelletaan 100 prosentin ulosvirtausta. Tätä 100 prosentin ulosvirtausastetta on sovellettava myös erääntyvään määrään tai niiden varojen määrään, jotka voitaisiin mahdollisesti palauttaa, tai vaadittuun maksuvalmiuteen.
10. Luottolaitosten, jotka tarjoavat 8 ja 9 kohdan mukaisiin rahoitusohjelmiin liittyviä likviditeettisjärjestelyitä, ei tarvitse laskea kyseisten rahoitusohjelmien osuuteen liittyvää erääntyvää rahoitusvälinettä ja konsolidoituihin ohjelmiin liittyvää maksuvalmiussopimusta kahteen kertaan.
11. Ilman vakuuksia lainaksi otettujen varojen, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, on otaksuttava poistuvan kokonaan, mikä johtaa likvidien varojen 100 prosentin ulosvirtaukseen, jollei luottolaitos omista arvopapereita eivätkä ne ole osa luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuria.
12. Perusarvopapereiden välityspalveluiden tarjoamisen osalta liiketoimiin, joissa luottolaitos on rahoittanut jonkin asiakkaan varat nettouttamalla ne sisäisesti toisen asiakkaan lyhyeksimyynnillä, on sovellettava 50 prosentin ulosvirtausta ehdollisen velvoitteen osalta, sillä asiakkaan tekemien nostojen tapauksessa luottolaitos voi joutua etsimään lisärahoituslähteitä kyseisten positoiden kattamiseksi.

31 artikla

Luottojärjestelyistä ja likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset

1. Tätä artiklaa sovellettaessa likviditeettisopimuksella on ymmärrettävä tarkoitettavan mitä tahansa sidottua käyttämätöntä varautumisjärjestelyä, jota käytettäisiin asiakkaan velvoitteiden jälleenrahoittamiseksi tilanteissa, joissa asiakas ei kykene uusimaan kyseistä velkaa rahoitusmarkkinoilla. Sen kattama määrä on laskettava asiakkaan liikkeeseen laskeman maksamattoman velan määränä, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa ja jonka varautumisjärjestelynä kyseinen likviditeettisopimus toimii. Se osuu likviditeettisopimuksesta, joka toimii sellaisen velan vakuutena, joka ei eräänny 30 kalenteripäivän kuluessa, on jätettävä likviditeettisopimuksen määritelmän soveltamisalan ulkopuolelle. Likviditeettisopimukseen mahdollisesti sisältyvää lisäkapasiteettia on kohdeltava sidottuna luottojärjestelynä, jolla on tämän artiklan mukainen takaisinmaksuaste. Yritysten yleisiä käyttöpääomajärjestelyitä ei luokitella likviditeettisopimuksiksi vaan luottojärjestelyiksi.

2. Luottolaitosten on laskettava luottojärjestelyiden ja likviditeettisopimusten ulosvirtaukset kertomalla luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten kattama määrä 3–5 kohdassa vahvistetuilla vastaavilla ulosvirtausasteilla. Sitovista luottojärjestelyistä ja sitovista likviditeettisopimuksista johtuvat ulosvirtaukset on määritettävä prosentteina enimmäismäärästä, joka voidaan maksaa takaisin 30 kalenteripäivän kuluessa, siten, että ulosvirtauksista vähennetään ulkomaankaupan rahoitusta koskeviin taseen ulkopuolisiin eriin 23 artiklan mukaisesti sovellettavat maksuvalmiusvaatimukset ja luottolaitokselle annettu vakuus, joka on arvostettu 9 artiklan mukaisesti, edellyttäen, että vakuus täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- a) luottolaitos voi käyttää sen uudelleen tai kohdentaa sen;
- b) se on likvidien varojen muodossa, mutta sitä ei voida pitää maksuvalmiuspuskurin osana; sekä
- c) se ei muodostu järjestelyn tai sopimuksen vastapuolen tai siihen sidoksissa olevan yhteisön liikkeeseen laskemista varoista.

Jos tarvittavat tiedot ovat luottolaitoksen saatavilla, luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten osalta enimmäismääräksi, joka voidaan maksaa takaisin, on määritettävä enimmäismäärä, joka voitaisiin maksaa takaisin, kun otetaan huomioon vastapuolen omat 30 kalenteripäivän aikana erääntyvät velvoitteet tai ennalta määritetty sopimuksen mukainen takaisinmaksuaikataulu.

3. Enimmäismäärä, joka voidaan maksaa takaisin käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, on kerrottava 5 prosentilla, jos järjestelyt ja sopimukset voidaan lukea vähittäistalletusten vastuuryhmään.

4. Enimmäismäärä, joka voidaan maksaa takaisin käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä 30 kalenteripäivän kuluessa, on kerrottava 10 prosentilla, jos järjestelyt täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) niitä ei voida lukea vähittäistalletusten vastuuryhmään;
- b) niitä on tarjottu asiakkaille, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, mukaan lukien muiden alojen kuin rahoitusalan yritykset, valtiot, keskuspankit, kansainväliset kehityspankit ja julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;
- c) niillä ei ole tarkoitus korvata asiakkaan rahoitusta tilanteissa, joissa tämä ei pysty täyttämään rahoitustarpeitaan rahoitusmarkkinoilla.

5. Enimmäismäärä, joka voidaan maksaa takaisin käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa, on kerrottava 30 prosentilla, jos sopimukset täyttävät 4 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, ja 40 prosentilla, kun sopimukset tarjotaan henkilökohtaisille sijoitusyhtiöille.

6. Likviditeettisopimuksen käyttämätön sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetuille erillisyytiöille, jotta nämä voisivat hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, on kerrottava 10 prosentilla siltä osin kuin se ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun enimmäismäärä, joka voidaan maksaa takaisin, on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.

7. Edellä 16 artiklassa tarkoitettun järjestelmän tai verkoston keskuslaitoksen on kerrottava 75 prosentin ulosvirtausasteella maksuvalmiusrahoitus, jota koskeva sitoumus on annettu järjestelmän tai verkoston jäsenenä olevalle luottolaitokselle, jos kyseinen luottolaitos voi kohdella maksuvalmiusrahoitusta likvidinä omaisuuseränä 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kyseistä 75 prosentin ulosvirtausastetta on sovellettava maksuvalmiusrahoituksen sidotun pääoman määrään.

8. Luottolaitoksen on kerrottava enimmäismäärä, joka voidaan maksaa takaisin muista käyttämättömistä sitovista luottojärjestelyistä ja käyttämättömistä sitovista likviditeettisopimuksista 30 kalenteripäivän kuluessa, vastaavalla ulosvirtausasteella seuraavasti:

- a) 40 prosenttia sellaisten luottojärjestelyiden ja likviditeettisopimusten osalta, jotka on ulotettu koskemaan luottolaitoksia, ja sellaisten luottojärjestelyiden osalta, jotka on ulotettu koskemaan muita säänneltyjä rahoituslaitoksia, mukaan lukien vakuutusyritykset ja sijoituspalveluyritykset, yhteissijoitusyritykset tai vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely;

- b) 100 prosenttia sellaisten likviditeettisopimusten osalta, jotka luottolaitos on myöntänyt muille kuin 6 kohdassa tarkoitetuille arvopaperistamista varten perustetuille erillisyyhtiöille, ja sellaisten järjestelyiden osalta, joiden mukaan laitoksen vaaditaan ostavan arvopaperistamista varten perustetulta erillisyyhtiöltä varoja tai vaihtavan sen kanssa niitä;
- c) 100 prosenttia sellaisten luottojärjestelyiden ja likviditeettisopimusten osalta, jotka on myönnetty muille kuin a ja b alakohdassa sekä 1–7 kohdassa tarkoitetuille rahoitusalan asiakkaille.

9. Poiketen siitä, mitä 1–8 kohdassa säädetään, vähintään yhden jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon perustamat ja tukemat luottolaitokset voivat soveltaa 3 ja 4 kohdassa säädettyjä käsittelytapoja myös sellaisiin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin, jotka on ulotettu koskemaan edistämislainantajia yksinomaan kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin vastuuryhmiin luettavien edistämislainojen suoraa tai välillistä rahoittamista varten, edellyttäen, että lainat täyttävät 3 ja 4 kohdassa säädettyjä ulosvirtausasteita koskevat vaatimukset.

Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 3 kohdan g alakohdassa säädetään, jos kyseiset edistämislainat siirretään välittäjänä toimivan toisen luottolaitoksen kautta (pass through -lainat), luottolaitokset voivat soveltaa symmetristä sisään- ja ulosvirtausta.

Tässä kohdassa tarkoitetut edistämislainat ovat ainoastaan sellaisten henkilöiden saatavilla, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, ne ovat luonteeltaan ei-kilpailullisia ja voittoa tavoittelemattomia ja niillä edistetään unionin tai kyseisen jäsenvaltion keskus- tai aluehallinnon asettamia yleistä etua koskevia tavoitteita. Tällaisten järjestelyiden ja sopimusten käyttö on sallittava ainoastaan, kun on tehty perustellusti odotettavissa ollut edistämislainahakemus, ja ainoastaan haettuun määrään asti edellyttäen, että jaettujen varojen käytöstä ilmoitetaan myöhemmin.

10. Luottolaitosten on kerrottava 100 prosentilla kaikki muut kuin 23–31 artiklassa tarkoitetut likviditeetin ulosvirtaukset, jotka johtuvat 30 kalenteripäivän kuluttua erääntyvistä veloista.

3 LUKU

Likviditeetin sisäänvirtaukset

32 artikla

Sisäänvirtaukset

1. Likviditeetin sisäänvirtaukset on arvioitava 30 kalenteripäivän jaksolta. Niihin on sisällytettävä ainoastaan sopimuksiin perustuvat sisäänvirtaukset vastuista, jotka eivät ole erääntyneet ja joiden suhteen laitoksella ei ole syytä odottaa, että sopimus jätettäisiin täyttämättä 30 kalenteripäivän aikajänteellä.
2. Likviditeetin sisäänvirtauksiin on sovellettava 100 prosentin sisäänvirtausastetta, mukaan lukien erityisesti seuraavat sisäänvirtaukset:
 - a) erääntyneet maksut keskuspankeilta ja rahoitusalan asiakkailta. Viimeksi mainittujen osalta erityisesti seuraavista liiketoimista johtuviin sisäänvirtauksiin on sovellettava 100 prosentin sisäänvirtausastetta:
 - i) 30 kalenteripäivän kuluessa erääntyvät arvopaperit;
 - ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 162 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät liiketoimet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle 30 kalenteripäivää;
 - b) merkittäviin indekseihin sisältyvien oman pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden positioista johtuvat maksut edellyttäen, että niitä ei lasketa kahteen kertaan likvidien varojen kanssa. Kyseiset maksut sisältävät maksut, jotka erääntyvät sopimuksen perusteella 30 kalenteripäivän kuluessa, kuten käteisosingot merkittävistä indekseistä ja käteinen sellaisista oman pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä, jotka on myyty mutta joita ei ole vielä selvitetty, jos niitä ei voida pitää likvideinä varoina II osaston mukaisesti.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, tässä kohdassa säädettyihin sisäänvirtauksiin on sovellettava seuraavia vaatimuksia:
 - a) pääomamaksuihin tarkoitetuista maksuista muilta kuin rahoitusalan asiakkailta on vähennettävä lainapääoman maksamisen yhteydessä 50 prosenttia niiden arvosta tai kyseisten asiakkaiden kanssa rahoituksen laajentamiseksi tehdyistä sopimuksista sen mukaan, kumpi on suurempi. Tätä kohtaa sovellettaessa muita kuin rahoitusalan asiakkaita ovat yritykset, valtiot, kansainväliset kehityspankit ja julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset. Poiketen siitä, mitä 3 kohdan g alakohdassa säädetään, luottolaitokset, jotka ovat saaneet 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun sitoumuksen edistämislainan maksamiseksi lopulliselle edunsaajalle tai jotka ovat saaneet vastaavan sitoumuksen kansainväliseltä kehityspankilta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitoksesta, voivat ottaa sisäänvirtauksen huomioon siihen ulosvirtauksen määrään saakka, jota ne soveltavat vastaavaan sitoumukseen kyseisten edistämislainojen siirtämiseksi;
 - b) maksuja asetuksen (EU) N:o 575/2013 192 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaisesta vakuudellisesta luotonannosta ja kyseisen asetuksen 192 artiklan 3 kohdan määritelmän mukaisista pääomamarkkina- ja ulkoisista liiketoimista, joiden

vakuutena on likvidejä varoja, ei oteta huomioon likvidien varojen II osaston mukaisesti sovellettavilla arvonleikkauksilla vähennettyyn arvoon asti. Loppuosa maksuista tai maksut, joiden vakuutena on varoja, joita ei voida pitää likvideinä varoina II osaston mukaisesti, otetaan huomioon täysimääräisesti. Sisäänvirtausta ei sallita, jos vakuutta käytetään lyhyen position kattamiseen 30 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

- c) maksuihin sopimukseen perustuvista erääntyvistä limiittiluotoista, joiden vakuutena on epälikvidejä varoja, voidaan soveltaa 50 prosentin sisäänvirtausta. Tällaiset sisäänvirtaukset voidaan ottaa huomioon vain, jos luottolaitos ei käytä lainoille alun perin saamaansa vakuutta lyhyiden positioiden kattamiseen;
- d) maksut, joita velallinen luottolaitos käsittelee 27 artiklan mukaisesti, lukuun ottamatta 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja talletuksia keskuslaitoksessa, on kerrottava vastaavalla symmetrisellä sisäänvirtausasteella. Jos vastaavaa astetta ei voida määrittää, on sovellettava 5 prosentin sisäänvirtausastetta;
- e) vakuudellisten vaihtosopimusten, jotka erääntyvät 30 kalenteripäivän kuluessa, on johdettava sisäänvirtaukseen, joka vastaa lainaksi annettujen varojen lisälikviditeettiarvoa verrattuna lainaksi otettujen varojen likviditeettiarvoon;
- f) jos takaisinmyyntisopimuksen, arvopapereiden lainaksi antamisen tai vakuudellisten vaihtosopimusten kautta saatu vakuus, joka erääntyy 30 päivän aikajänteellä, edelleenpantataan ja käytetään sellaisten lyhyiden positioiden kattamiseen, jotka voidaan jatkaa yli 30 päivän jaksolle, luottolaitoksen on oletettava, että tällaiset takaisinmyyntisopimusjärjestelyt tai arvopapereiden lainaksi antamista koskevat järjestelyt uusitaan ja että ne eivät johda käteisen sisäänvirtauksiin, jotka vastaavat sen tarvetta jatkaa lyhyen position kattamista tai ostaa takaisin kyseiset arvopaperit. Lyhyet positiot sisältävät sekä tapaukset, joissa luottolaitos on myynyt täsmätetyssä kirjanpidossa arvopaperin suoraan lyhyeksi osana kaupankäynti- tai suojausstrategiaa, ja tapaukset, joissa luottolaitos on myynyt arvopaperin lyhyeksi täsmätetyssä takaisinostosopimuskirjanpidossa ja ottanut arvopaperin lainaksi tietyksi ajaksi ja vuokraa sen edelleen pitemmäksi ajaksi;
- g) käyttämättömiä luottojärjestelyitä tai likviditeettisopimuksia ja muilta yhteisöiltä kuin keskuspankeilta ja 34 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä saatuja sitoumuksia ei oteta huomioon. Keskuspankin myöntämiä käyttämättömiä sitovia likviditeettisopimuksia, joita voidaan pitää likvideinä varoina 14 artiklan mukaisesti, ei oteta huomioon sisäänvirtauksena;
- h) maksut luottolaitoksen itsensä tai siihen etuyhteydessä olevan yhteisön liikkeeseen laskemista arvopapereista on otettava huomioon nettomääräisesti sisäänvirtausasteella, jota sovelletaan kohde-etuutena olevaan omaisuuserään tämän artiklan mukaisesti sovellettavan sisäänvirtausasteen perusteella;
- i) varat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, on otettava huomioon 20 prosentin sisäänvirtauksena edellyttäen, että sopimuksessa sallitaan luottolaitoksen irtisanoutuvan sopimuksesta tai pyytävän maksun suorittamista 30 päivän kuluessa.

4. Edellä olevan 3 kohdan a alakohtaa ei sovelleta 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin maksuihin asetuksen (EU) N:o 575/2013 192 artiklan 2 alakohdan määritelmän mukaisesta vakuudellisesta luotonannosta ja kyseisen asetuksen 192 artiklan 3 alakohdan määritelmän mukaisista pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista, joiden vakuutena on likvidejä varoja II osaston mukaisesti. Sisäänvirtaukset erillisillä tileillä olevien saldojen vapauttamisesta asiakkaan kaupankäyntitarkoituksessa pitämien varojen suojaamista koskevien sääntelyvaatimusten mukaisesti on otettava huomioon täysimääräisesti edellyttäen, että kyseiset erilliset saldot ovat II osaston määritelmän mukaisina likvideinä varoina.

5. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen sopimusten 30 kalenteripäivän aikajänteellä odotettavissa olevat ulosvirtaukset ja sisäänvirtaukset on laskettava nettomääräisesti 21 artiklassa tarkoitetulla tavalla ja kerrottava 100 prosentilla nettosisäänvirtauksen tapauksessa.

6. Luottolaitokset eivät saa ottaa huomioon muita II osastossa tarkoitetuista likvideistä varoista johtuvia sisäänvirtauksia kuin sellaisia maksuja varoista, jotka eivät näy omaisuuserän markkina-arvossa.

7. Luottolaitokset eivät saa ottaa huomioon uusista tehdyistä sitoumuksista johtuvia sisäänvirtauksia.

8. Luottolaitosten on otettava huomioon likviditeetin sisäänvirtaukset, jotka ovat saatavilla sellaisissa kolmansissa maissa, joissa on siirto rajoituksia, tai jotka on määritelty ei-vaihdettavissa valuutoissa, ainoastaan siinä määrin kuin ne vastaavat ulosvirtauksia kyseisessä kolmannessa maassa tai valuutassa.

33 artikla

Sisäänvirtausten yläraja

1. Luottolaitosten on rajattava likviditeetin sisäänvirtausten hyväksyminen 75 prosenttiin 2 luvun määritelmän mukaisten likviditeetin ulosvirtausten kokonaismäärästä, jollei tiettyä sisäänvirtausta ole vapautettu ylärajan soveltamisesta 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Edellyttäen, että toimivaltaisen viranomaisen on antanut ennakkohyväksyntänsä, luottolaitos voi olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1 kohdassa tarkoitettua ylärajaa seuraaviin likviditeetin sisäänvirtauksiin:
- a) sisäänvirtaukset, joissa likviditeetin tarjoaja on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai saman emoyrityksen toinen tytäryritys taikka direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä luottolaitokseen;
 - b) sisäänvirtaukset talletuksista, jotka on tehty muihin yhteisöryhmään sisältyviin luottolaitoksiin, joihin voidaan soveltaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa säädettyä kohtelua;
 - c) 26 artiklassa tarkoitettut sisäänvirtaukset, mukaan lukien sisäänvirtaukset kiinneluottojen antamiseen liittyvistä lainoista tai 31 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuista edistämislainoista taikka kansainväliseltä kehityspankilta tai julkisyhteisöltä tai julkisoikeudellisesta laitoksesta, jolta luottolaitos on ottanut pass through -lainan.
3. Erikoistuneet luottolaitokset voivat toimivaltaisen viranomaisen etukäteisluvalla olla soveltamatta sisäänvirtauksia koskevaa ylärajaa, kun niiden pääasiallinen toiminta koostuu leasing- ja myyntilaskuliiketoiminnasta, lukuun ottamatta 4 kohdassa kuvailtua toimintaa, edellyttäen, että 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.
4. Erikoistuneisiin luottolaitoksiin voidaan toimivaltaisen viranomaisen etukäteisluvalla soveltaa sisäänvirtauksia koskevaa 90 prosentin ylärajaa edellyttäen, että 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja että kyseisten luottolaitosten pääasiallinen toiminta koostuu seuraavista:
- a) moottoriajoneuvohankintojen rahoittaminen;
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY määritelmän mukaisten kuluttajaluottojen myöntäminen.
5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut luottolaitokset voidaan vapauttaa sisäänvirtauksia koskevan ylärajan soveltamisesta ja 4 kohdassa tarkoitettut luottolaitokset voivat soveltaa korkeampaa 90 prosentin ylärajaa edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat edellytykset:
- a) liiketoiminnan likviditeettiriskiprofiili on alhainen, ottaen huomioon seuraavat tekijät:
 - i) sisäänvirtausten ajoitus täsmää ulosvirtausten ajoituksen kanssa;
 - ii) yksittäistä luottolaitosta ei rahoiteta merkittävässä määrin vähittäistalletuksilla;
 - b) yksittäisen luottolaitoksen 3 tai 4 kohdassa tarkoitettun pääasiallisen toiminnan osuus sen taseen loppusummasta on yli 80 prosenttia;
 - c) poikkeuksista ilmoitetaan vuosikertomuksissa.
- Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle perusteluineen, mitkä erikoistuneet luottolaitokset on vapautettu ylärajan soveltamisesta tai ovat korkeamman ylärajan kohteena. EPV julkaisee luettelon erikoistuneista luottolaitoksista, jotka on vapautettu ylärajan soveltamisesta tai jotka ovat korkeamman ylärajan kohteena, ja pitää yllä kyseistä luetteloa. EPV voi pyytää toimittamaan tausta-asiakirjoja.
6. Kun toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt 2, 3 tai 4 kohdassa säädetty vapautukset, niitä voidaan soveltaa sekä yksittäisen laitoksen tasolla että konsolidoidusti 2 artiklan 3 kohdan e alakohdan ehdoin.
7. Luottolaitosten on määritettävä likviditeetin nettoulosvirtaukset sovellettaessa sisäänvirtauksia koskevaa ylärajaa tämän asetuksen liitteessä II olevan kaavan mukaisesti.

34 artikla

Sisäänvirtaukset ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä

1. Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 3 kohdan g alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa tapauskohtaisesti luvan korkeamman sisäänvirtausasteen soveltamiseen käyttämättömiin luottojärjestelyihin tai likviditeettisopimuksiin, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) on syytä odottaa suurempaa sisäänvirtausta myös valvottavakohtaisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;
 - b) vastapuoli on luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys tai saman emoyrityksen toinen tytäryritys taikka se on direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä luottolaitokseen taikka kuuluu samaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään tai keskuslaitokseen taikka kyseisen asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuun verkostoon tai osuuskuntaryhmään;
 - c) jos sisäänvirtausaste on yli 40 prosenttia, vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä ulosvirtausta poiketen siitä, mitä 31 artiklassa säädetään;
 - d) luottolaitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

2. Jos luottolaitos ja sen vastapuolena oleva luottolaitos ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä, jos 1 kohdan mukaisen kriteerin lisäksi seuraavat a–c alakohdan mukaiset objektiiviset lisäkriteerit täyttyvät:

- a) likviditeetin tarjoajan ja saajan likviditeettiriskiprofiili on alhainen;
- b) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat luotto- tai likviditeettimääriä;
- c) likviditeetin saajan likviditeettiriskiprofiili on otettu asianmukaisesti huomioon likviditeetin tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

Toimivaltaisten viranomaisten on toisiaan kuullen tehtävä yhteistyötä asetuksen (EU) N:o 575/2013 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, täyttyvätkö tässä kohdassa säädetyt lisäkriteerit.

3. Jos 2 kohdassa säädetyt lisäkriteerit täyttyvät, likviditeetin saajan toimivaltaisen viranomaisen on sallittava soveltaa enintään 40 prosentin etuoikeutettua sisäänvirtausastetta. Yli 40 prosentin etuoikeutetun asteen soveltamiseksi on kuitenkin vaadittava molempien toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää, ja kyseistä astetta on sovellettava symmetrisesti.

Jos yli 40 prosentin edullisemman sisäänvirtausasteen soveltaminen hyväksytään, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle 2 kohdassa tarkoitetun prosessin tulos. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti, että edellytykset tällaisten suurempien sisäänvirtausten soveltamiseksi täyttyvät edelleen.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Jäsenvaltion takaamien pankkivarojen vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Sellaisten luottolaitosten liikkeeseen laskemia varoja, jotka ovat saaneet takauksen jäsenvaltion keskushallinnolta, voidaan pitää tason 1 varoina vain, jos takaus

- a) myönnettiin tai sidottiin enimmäismäärän mukaan ennen 30 päivää kesäkuuta 2014;
- b) on suora, erillinen, peruuttamaton ja ehdoton takaus, joka kattaa pääoman ja koron maksamisen lyömisen laimin eräpäivään mennessä.

2. Jos takaajana on jäsenvaltion aluehallinto tai paikallisviranomainen, taattua omaisuuserää voidaan pitää tason 1 omaisuuseränä vain, jos saamia tällaiselta aluehallinnolta tai paikallisviranomaiselta käsitellään kuten saamia niiden keskushallinnolta asetuksen (EU) N:o 575/2013 115 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja takaus täyttää 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja varoja on pidettävä tason 1 varoina niin kauan kuin takaus pidetään voimassa suhteessa tapauksen mukaan asianomaiseen liikkeeseenlaskijaan tai sen varoihin, sellaisena kuin se on muutettuna tai korvattuna ajan mittaan. Jos liikkeeseenlaskijan tai sen varat kattavan takauksen määrää lisätään minä tahansa 30 päivän kesäkuuta 2014 jälkeisenä ajankohtana, varoja voidaan pitää likvideinä varoina enintään ennen kyseistä päivämäärää sidotun takauksen määrään saakka.

4. Tässä artiklassa tarkoitettuihin varoihin on sovellettava samoja vaatimuksia kuin sovelletaan sellaisiin tason 1 varoihin tämän asetuksen mukaisesti, jotka edustavat saamia tai takauksia 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilta keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta.

5. Jos luottolaitos tai sen varat kuuluvat vakuusjärjestelmän piiriin, järjestelmä on katsottava kokonaisuudessaan takaukseksi tätä artiklaa sovellettaessa.

36 artikla

Jäsenvaltioiden järjestämiä arvoltaan alentuneita omaisuuseriä hoitavia virastoja koskeva siirtymäsäännös

1. Seuraavien, jäsenvaltioiden järjestämiä arvoltaan alentuneita omaisuuseriä hoitavien virastojen liikkeeseen laskemia etuoikeusasemaltaan parhaita joukkovelkakirjoja voidaan pitää tason 1 varoina 31 päivään joulukuuta 2023:

- a) Irlannissa kansallinen omaisuudenhoitovirasto (National Asset Management Agency, NAMA);
- b) Espanjassa, Sociedad de activos procedentes de la gestión de Reestructuración Bancaria, SA (SAREB);

- c) Sloveniassa Measures of the Republic of Slovenia to Strengthen the Stability of Banks Act -sääöksellä (MSSBA) perustettu pankkien varainhoitoyhtiö.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin on sovellettava samoja vaatimuksia kuin sovelletaan sellaisiin tason 1 varoihin tämän asetuksen mukaisesti, jotka edustavat saamisia tai takauksia 10 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuilta keskus- tai aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta.

37 artikla

Asuntolainavakuudellisia arvopaperistamisia koskeva siirtymäsäännös

1. Poiketen siitä, mitä 13 artiklassa säädetään, ennen 1 päivää lokakuuta 2015 liikkeeseen lasketut arvopaperistamiset, joiden kohde-etuuteen liittyvät vastuut ovat 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja asuntolainoja, on katsottava tason 2B varoiksi, jos ne täyttävät kaikki muut 13 artiklassa säädetty vaatimukset kuin 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa säädetty luototusastetta tai lainojen ja tulojen suhdetta koskevat vaatimukset.
2. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan säädetään, 1 päivän lokakuuta 2015 jälkeen liikkeeseen lasketut arvopaperistamiset, joiden kohde-etuuteen liittyvät vastuut ovat 13 artiklan 2 kohdan g alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja asuntolainoja, jotka eivät täytä kyseisessä alakohdassa säädettyjä keskimääräistä luototusastetta tai lainojen ja tulojen suhdetta koskevia vaatimuksia, on katsottava 1 päivään lokakuuta 2025 tason 2B varoiksi edellyttäen, että kohde-etuuteen liittyvät vastuut sisältävät asuntolainoja, joihin ei niiden myöntämishetkellä sovellettu lainojen ja tulojen suhdetta koskevia rajoituksia sääntelevää kansallista lainsäädäntöä ja kyseiset asuntolainat myönnettiin minä tahansa 1 päivää lokakuuta 2015 edeltävänä ajankohtana.

38 artikla

Siirtymäsäännökset maksuvalmiusvaatimuksen käyttöönottoa varten

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan 2 kohdan mukaisesti 4 artiklassa säädetty maksuvalmiusvaatimus on otettava käyttöön seuraavasti:
- a) 60 prosenttia maksuvalmiusvaatimuksesta 1 päivästä lokakuuta 2015;
 - b) 70 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2016;
 - c) 80 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2017;
 - d) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018.
2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 5 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia jäsenvaltiossa toimiluvan saaneita luottolaitoksia tai näiden luottolaitosten osia pitämään korkeamman maksuvalmiusvaatimuksen enintään 100 prosenttina, kunnes sitova vähimmäisvaatimus on otettu täysimääräisesti käyttöön 100 prosentin tasolla tämän asetuksen mukaisesti.

39 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

Maksuvalmiuspuskurin koostumuksen määrittämisessä käytettävät kaavat

1. Luottolaitoksen on käytettävä tässä liitteessä vahvistettuja kaavoja määrittääkseen 17 artiklan mukaisen maksuvalmiuspuskurinsa koostumuksen.
2. Maksuvalmiuspuskurin laskeminen: laskentapäivänä luottolaitoksen maksuvalmiuspuskuri vastaa
 - a) tason 1 varojen määrää, johon lisätään
 - b) tason 2A varojen määrää, johon lisätään
 - c) tason 2B varojen määrää,josta vähennetään pienempi seuraavista:
 - d) $a:n$, $b:n$ ja $c:n$ summa, tai
 - e) tämän liitteen 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu ylimääräisten likvidien varojen määrä.
3. Ylimääräisten likvidien varojen määrä: tämä määrä koostuu osatekijöistä, jotka määritellään seuraavassa:
 - a) tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien tason 1 likvidien varojen arvoa, lukuun ottamatta tason 1 katettuja joukkolainoja, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudellinen rahoitustoimi, vakuudellinen luotonantotoimi, omaisuuserän vaihto tai vakuudellinen johdannaistransaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa;
 - b) tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 1 katettujen joukkolainojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudellinen rahoitustoimi, vakuudellinen luotonantotoimi, omaisuuserän vaihto tai vakuudellinen johdannaistransaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa;
 - c) tason 2A varojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 2A varojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudellinen rahoitustoimi, vakuudellinen luotonantotoimi, omaisuuserän vaihto tai vakuudellinen johdannaistransaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa; sekä
 - d) tason 2B varojen oikaistu määrä, jonka on vastattava kaikkien sellaisten tason 2B varojen arvoa arvonneikkausten jälkeen, jotka luottolaitoksella olisi hallussaan, kun sellainen vakuudellinen rahoitustoimi, vakuudellinen luotonantotoimi, omaisuuserän vaihto tai vakuudellinen johdannaistransaktio kumotaan vastakkaisella transaktiolla, joka erääntyy 30 kalenteripäivän kuluessa laskentapäivästä ja jossa luottolaitos ja vastapuoli vaihtavat likvidejä varoja vähintään yhdessä transaktion osassa.
4. Ylimääräisten likvidien varojen laskeminen: tämän määrän on vastattava
 - a) tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistua määrää, johon lisätään
 - b) tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä, johon lisätään
 - c) tason 2A varojen oikaistu määrä, johon lisätään
 - d) tason 2B varojen oikaistu määrä,josta vähennetään pienempi seuraavista:
 - e) $a:n$, $b:n$, $c:n$ ja $d:n$ summa,
 - f) $100/30$ kertaa a ,
 - g) $100/60$ kertaa $a:n$ ja $b:n$ summa,
 - h) $100/85$ kertaa $a:n$, $b:n$ ja $c:n$ summa.

5. Maksuvalmiuspuskurin koostumus sen jälkeen, kun on otettu huomioon vakuudellisten rahoitustoimien, vakuudellisten luotonantotoimien, omaisuuserien vaihtojen tai vakuudellisten johdannaistransaktioiden kumoaminen vastakkaisella transaktiolla ja edellä mainittujen ylärajojen soveltaminen 17 artiklan mukaisesti, määritetään seuraavasti:

a'' (tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistu määrä ylärajan soveltamisen jälkeen)

= a (tason 1 varoiksi katsottavien kattamattomien joukkolainojen oikaistu määrä ennen ylärajan soveltamista)

b'' (tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä ylärajan soveltamisen jälkeen)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

jossa b = tason 1 varoiksi katsottavien katettujen joukkolainojen oikaistu määrä ennen ylärajan soveltamista

c'' (tason 2A varojen oikaistu määrä ylärajan soveltamisen jälkeen)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

jossa c = tason 2A varojen oikaistu määrä ennen ylärajan soveltamista

d'' (tason 2B varojen oikaistu määrä ylärajan soveltamisen jälkeen)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

jossa d = tason 2B varojen oikaistu määrä ennen ylärajan soveltamista

LIITE II

Likviditeetin nettoulosvirtauksen laskennassa käytettävä kaava

NLO = Likviditeetin nettoulosvirtaus (Net liquidity outflow)

TO = Ulosvirtausten kokonaismäärä (Total outflows)

TI = Sisäänvirtausten kokonaismäärä (Total inflows)

FEI = Kokonaan vapautetut sisäänvirtaukset (Fully exempted inflows)

IHC = Sisäänvirtaukset, joihin sovelletaan korkeampaa 90 prosentin ylärajaa suhteessa ulosvirtauksiin

IC = Sisäänvirtaukset, joihin sovelletaan 75 prosentin ylärajaa suhteessa ulosvirtauksiin

Likviditeetin nettoulosvirtaukset vastaavat ulosvirtausten kokonaismäärää, josta on vähennetty kokonaan vapautettuja sisäänvirtauksia koskeva vähennys, josta on vähennetty niitä sisäänvirtauksia koskeva vähennys, joihin sovelletaan 90 prosentin ylärajaa, ja niitä sisäänvirtauksia koskeva vähennys, joihin sovelletaan 75 prosentin ylärajaa.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 * \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}/0,9, 0))$$
